

ಚಂದ್ರಮಾಮ

ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಯ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

1st Jan.

6

SANKAR

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದ ಶಿಕ್ಷಕ

ಸಾಹಸಿಗಳು

ಕಳಿಸಿದವರು:
ಕೆ. ವೇನರಾಜರಾವ್, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ

ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ!

ಎ. ವಿ. ಯಂ. ರವರ

ಪೆಣ್ಣ್

(ತಮಿಳು)

ಅಭಿನಯ:

ಅಂಜಲಿದೇವಿ, ವೈಜಯಂತಿಮಾಲ, ನಾಗಯ್ಯ, ಬಾಲಚಂದರ್,
ಆರ್. ಗಣೇಶ್, ಟಿ. ಎಸ್. ಬಾಲಯ್ಯ, ಕೆ. ಆರ್. ರಾಮಸ್ವಾಮಿ.

ನಿರ್ದೇಶನ: ಎಂ. ವಿ. ರಾಮನ್ ★ ಸ್ಪೂರ್ತಿಯೇ: ಎ. ವಿ. ಯಂ.

... A TALLAM RELEASE ...

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ವಿಷಯ	ಪುಟ
ಅಸಲು ಮಾತು	... 10
ಮುಖಚಿತ್ರ	... 12
ರಘುವಂಶ	... 13
ಶಬ್ದವೇಧಿ	... 17
ಉಪಚಾರ	... 26
ಕುಬೇರನ ಕೊಳ	... 28
ಮರೆಯಾಗಿರುವ ಊರುಗಳು	33
ಪುಷ್ಪವನದಲ್ಲಿ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು	... 34
ಅಂಗವಸ್ತ್ರ	... 37
ಲೀಲಾ-ಲಾಲೀ	... 42
ಅದೂ-ಇದೂ	... 44
ಸರಳಜೀವಿ	... 45
ಸವಿ-ಸ್ವಾರಸ್ಯ	... 49
ಮೂವರು ಗೆಲೆಯರು	... 52
ಚಂದ್ರಹಾರ.	... 53

ಅಲ್ಲದೆ ಟೈಪುಚಿತ್ರ, ಪದ್ಯಗಳು

ಫೋಟೋ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಇತ್ಯಾದಿ

ಅಜಂತಾ ಚಿತ್ರಗಳು

ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳೆಯರ ಪೂರ್ವಾ ರೋಗ್ಯವನ್ನು ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಮತ್ತು ಸೊಬಗನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವ ಅಜಂತಾ ಕಲಾಪೂರ್ಣ ಚಿತ್ರಗಳಿಗೆ ಸರಿಸಮವಾಗಿರುವವರು ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲವೆನ್ನಬಹುದು. ಈಗ ಮಹಿಳಾ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ತಾಯಂದಿರಾಗಲು ತಕ್ಕ ಆರೋಗ್ಯಭಾಗ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವುದು ಒಂದು ಕೊರತೆಯಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ 'ಅರುಣ'ವನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧವಾದ ಮುಟ್ಟು ಮತ್ತು ಇತರ ತೊಂದರೆಗಳು ನಿವಾರಣೆಯಾಗಿ ಒಳ್ಳೇ ಆರೋಗ್ಯವೂ ಸೌಂದರ್ಯವೂ ಉಂಟಾಗುವುದು.

ಅರುಣ

ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಶಕ್ತಿವರ್ಧಕ ಟಾನಿಕ್ ಮುಟ್ಟು ಸಂಬಂಧವಾದ ಎಲ್ಲ ಬಾಧೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ ಉತ್ತಮ ತಾಯನನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು.

ಆಯುರ್ವೇದಾಶ್ರಮಂ ಲಿಮಿಟೆಡ್
ಮದರಾಸು - 17.

ಮಗುವಿಗೆ
ಇವು
ಬಲು ಇಷ್ಟ

ಜೆ. ಬಿ. ಮಂಘಾರಾಮ್ ರವರ

NOURISHING

ನರಿಸಿಂಗ್ ಬಿಸ್ಕಿಟ್‌ಗಳು

ಮಗುವಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಬರುವಾಗ
ನರಿಸಿಂಗ್ ಬಿಸ್ಕಿಟ್‌ಗಳನ್ನು
ಕೊಡಿರಿ. ಆ ಕೆಳಕೆಳವನ್ನೂ
ಅರುಚಿಯನ್ನೂ ನೋಡಿದರೆ
ಮಗು ಬಹು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತದೆ.
ಮೇಲಾಗಿ ಈ ಬಿಸ್ಕಿಟ್‌ಗಳು
ಕೊಡುವ ವಿಷಮಿಶ್ರಣದಿಂದ ತುಂಬಿವೆ.

ಉತ್ತಮ ದರ್ಜೆಯವು: ಅನುಲ್ಕಂ ವಿಟಮಿನ್‌ಗಳು

ಜೆ. ಬಿ. ಮಂಘಾರಾಮ್ ಅಂಡ್ ಕೋ., ಗ್ವಾಲಿಯರ್

ಅಲ್ಲದೆ, 12 ಗನ್‌ಬೋ ಸ್ಟ್ರೀಟ್, ಫೋರ್ಟ್, ಬೊಂಬಾಯಿ;

ಟಾಂಕ್ ರೋಡ್, ಹೈದರಾಬಾದ್ (ದಕ್ಕನ್); ಫತೇಹ್‌ಪುರ್, ಡಿಲ್ಲಿ.

ವಿಜಯಗಳು :

ಮದರಾಸು: ನೇಷನಲ್ ಏಜೆನ್ಸಿ, 1/94, ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಸ್ಟ್ರೀಟ್;
ಬೊಂಬಾಯಿ: ನೇಷನಲ್ ಫುಡ್ ಏಜೆನ್ಸಿ, 815, ನ್ಯೂ ಜರ್ನಲ್ ರೋಡ್;
ಬೆಂಗಳೂರು: ಕ್ಯಾನ್‌ಟೀನ್ ಸ್ಟೋರ್ಸ್, ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್, ಟ್ರಿನಿಟಿ ಚರ್ಚ್;
ಮತ್ತು ನಾನಾಡೇವ್ ಬ್ರದರ್ಸ್, ವಿ. ಆರ್. ಜೆ. ಮಾರ್ಕೆಟ್, ಕುಂಬಾರ್ ಪೇಟೆ;
ಮುಂಬೈ: ಗುರುಬಕ್ಸ್ ಇನ್‌ಸ್ಟರ್‌ಡಾಸ್, 378/3, ಕೇಶವಪುರ;
ಮಂಗಳೂರು: ಬ್ರಾಡ್‌ವೇಸ್, ಹಂಪನಕಟ್ಟೆ.

ಕೆ ನಿ ಮಾ

ಸಿ ನಿ ಮಾ ಮಾ ಸ ಪ ತ್ರಿ ಕೆ

ಕನ್ನಡ : ತೆಲುಗು : ತಮಿಳು

ಬಿಡಿ ಸಂಚಿಕೆ 0-8-0 ★ ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ 6-0-0

ಪಾಠಕರ ಲೇಖನಗಳು, ಸಂದೇಹ - ಸಮಾಧಾನಗಳು, ಚಿತ್ರವಾರ್ತೆಗಳು, ಸ್ಟೇಜ್‌ಗಳು, ಸಿನಿಮಾ ಕಥೆಗಳು, ಇನ್ನೂ ವಿವಿಧ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳಿಂದ, ಮುದ್ದಾದ ಮುದ್ರಣದಿಂದ, ಅಂದವಾದ ಫೋಟೋಗಳಿಂದ, ಸರ್ವಾಂಗ ಸುಂದರವಾಗಿ, ಸಿನಿಮಾ ಪಾಠಕಲೋಕವನ್ನು ರಂಜನೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಪ್ರತಿಗಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಏಜಂಟರನ್ನು ಕೇಳಿರಿ !

_____ : ವಿವರಗಳಿಗೆ : _____

ಚಂದಮಾಮ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್

ನಡಪಳನಿ

::

ಮದರಾಸು - 26.

ಬಾಯೋಟೊನಾ

ಇದರ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಚಿಕ್ಕಬಾಲಕರ ಜೀವಾಣುಗಳಿಗೂ ಮಜ್ಜಾತಂತುಗಳಿಗೂ ಪುಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹಲವು ಬರುವ ಸಮಯ ಸಂಭವಿಸುವ ತ್ರಾಸವಾಗಲಾರದು. ಪುರುಷರು ಸ್ತ್ರೀಯರು ಸಹಾ ಇದನ್ನು ಸೇವಿಸಲು ಶಕ್ತವ ಪುಷ್ಟಿಯ ಲಾಭ

ವಾಗುವದು. ಸೂಚೀಪತ್ರ ಪಡೆಕೊಳ್ಳಿರಿ.

Roy & Company

Princess Street, Bombay-2.

ನೀವು ಓದಿದ್ದೀರಾ ಐದು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

ರಸವತ್ತಾದ ದೊಡ್ಡಕಥೆ
ಬೆಲೆ 6 ಆಣೆಗಳು ಮಾತ್ರ!

★

ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತಿಗಾಗಿ
ನಮ್ಮ ಏಜಂಟರನ್ನು ಕೇಳಿರಿ.

_____ ವಿವರಗಳಿಗೆ : _____

ಚಂದಮಾಮ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್
ನಡಪಳನಿ :: ಮದ್ರಾಸು-26

ಮನೋಹರ ಪರಿಮಳಕ್ಕೆ . . .

ಮೈಸೂರು ಬಾತ್ ಟ್ಯಾಬ್ಲೆಟ್‌ಗಳು

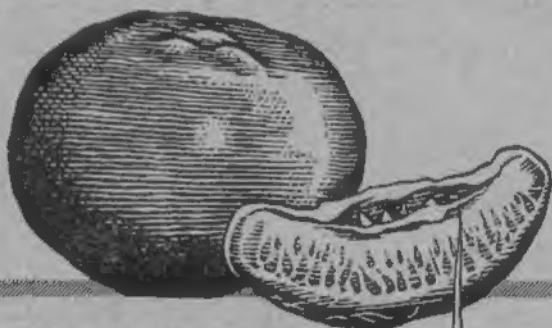
ಅಹ್ಲಾದಕರವಾದ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವಿನ ಸುವಾಸನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು
ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮೈಸೂರು ಸ್ಯಾಂಡಲ್ ಸೋಪ್ ತಯಾರಿಸುವವರ ತಯಾರಿಕೆ

ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ದೊರಕುವುದು

ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಸೋಪ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ,

ಬೆಂಗಳೂರು

(ಮೆಂಬರ್ ಕೆ. ಎಸ್. ಟಿ. ಎಮ್. ಎ)

ಮಧ್ಯದಲಿ ತಾಜಾ ಫಲವಿರುವ

ಮಿಠಾಯಿಗಳು, ಎರ್ರಾ ನೈನರ್‌ಗಳ ಮಿಠಾ
ಮಿಠ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿವೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಇವು
ಗಳೂ ದೊರಕುತ್ತವೆ: ಕ್ಯಾಮ್‌ಟಾಡಿ
ಗಳು, ಬಾರ್ಲೆ ಮುಗು ರಾಬ್ಲಿಗಳು,
ಪೆಪರ್ಮಿಂಟ್ ರಾಬ್ಲಿಗಳು ಮತ್ತು
ಇನ್ನಿತರ ನೂರಾರು ಬಗೆಗಳು.

ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವ ಏಕಮಾತ್ರ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಮಿಠಾಯಿ
ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಆದರ್ಶ ಮಿಠಾಯಿಗಳು.

ಪ್ರಸಾದ್ ಪ್ರಾಸೆಸ್

ನವೀನ ಪರಿಕರಗಳಿಂದ, ಅನುಭವಜ್ಞರಾದ ಕೆಲಸಗಾರರಿಂದ, ಲೈನು, ಹಾಫ್‌ಟೋನ್, ಮಿಶ್ರಮ, ಕಲರ್ ಬ್ಲಾಕ್‌ಗಳು, ಎಲ್ಲಾ ವಿಧವಾದ ಅಚ್ಚು ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲಿಸುವಂತೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ತಯಾರುಮಾಡಿ ತಮಗೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸ ಬಲ್ಲೆವು.

‘ಕಿನಿಮಾ’ದೊಳಗಿನ ಬ್ಲಾಕ್‌ಗಳು, ಕವರು ಪುಟದ ಕಲರ್ ಬ್ಲಾಕ್‌ಗಳು, ಒಳಗಿನ ಪ್ರಕಟನೆಯ ಬ್ಲಾಕ್‌ಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಹಾ ಎಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ತಯಾರಿಕೆಯಾಗಿವೆ.

—: ವಿವರಗಳಿಗೆ ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಬರೆಯಿರಿ:—

ಪ್ರಸಾದ್ ಪ್ರಾಸೆಸ್

2 & 3 ಆರ್ಕಾಡ್ ರೋಡ್, ವಡಪಳನಿ, ಮದ್ರಾಸು-26

ದೋಂಗಳೇ ಬಾಲಾವೃತ

ಇದು ಸೊರಗಿ ಕಡ್ಡಿಯಂತಾದ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನೂ ಪುಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ಬಲವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದರ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಹಲ್ಲುಗಳು ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಹೊರಬೀಳಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸೂಚನೆ

ಬರುವ ತಿಂಗಳ ‘ಚಂದಮಾಮು’ ಸಂಚಿಕೆಗಳನ್ನು ಈ ತಿಂಗಳ ಕಡೇ ವಾರದಲ್ಲೇ ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಸಂಚಿಕೆಗಳು ತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಸೇರದಿದ್ದರೆ, ನಿಮ್ಮೂರ ಪೋಸ್ಟಾಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ನೀವು ಕಂಪ್ಲೀಂಟು ಕೊಟ್ಟು, ಆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿ ಕೋರಲಾಗಿದೆ.

ಚಂದಮಾಮು ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್,
ವಡಪಳನಿ....ಮದ್ರಾಸು-26.

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿ ರ ಪ್ - ಐ. ಟಿ. ಎಲ್.

ನಿಮ್ಮ ಮುಡು ಕಂದನ ಅರ್ಜೀನ್ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು
ತಡೆದು ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುವ ಅಮೃತಪಾನ.

ತಯಾರಕರು :

ದಿ ಮೈಸೂರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಅಂಡ್
ಟೆಕ್ನಿಂಗ್ ಲ್ಯಾಬೋರಟರಿ, ಲಿ.,

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ - ಬೆಂಗಳೂರು - 3

ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಲ್ಲೂ
ಬೋರೆಯುತ್ತದೆ

ವ್ಯಾಪಾರದ ಗುರುತು

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿ ರ ಪ್

ರಾವಲ್‌ಗಾರ್

ಗ್ಲೂಕೋಸ್, ಉತ್ತಮವಾದ ಹಾಲು,
ಸಕ್ಕರೆ ಇವುಗಳಿಂದ ತಯಾರಾಗಿ, ಕೈಯಿಂದ
ಮುಟ್ಟದೆ ಯಂತ್ರ ಸಹಾಯದಿಂದಲೇ
ಪ್ಯಾಕಿಂಗ್ ಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. 'ರಾವಲ್
ಗಾರ್' ಮಿಠಾಯಿಗಳೂ ಟಾಫೀಗಳೂ
ಕಳೆದ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದಿವೆ.
ಉಚಿತ ಬಹುಮಾನದ ಕ್ಯಾಟಲಾಗಿಗೆ ಬರೆಯಿರಿ
ನೇಮಿಚಂದ್ ಪಾರಸ್‌ಮಲ್ ಡಿ ಕೋ.,

128-ಎ, ನೈನಯಪ್ಪನಾಯಕ ಬೀದಿ,
ಮದರಾಸು-3

ಅ. 21-11-53 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ ಕಮಿಷನ್ ಸಭೆಯು ಚಂದಮಾನಾ ಕಾರ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ದರ್ಶನವಿತ್ತರು.
 ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಸತ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ವತ್ರ: ಗೋಪಾಲನ್, ಎ.ಆರ್. ಭಟ್, ಡಾ. ಸಿ. ಪಿ. ರಾಮಸ್ವಾಮಿ
 ಅಯ್ಯರ್, ಎ. ಡಿ. ಮಣಿ ಮತ್ತು ಬಿ. ನಾಗರೇಡ್ಡಿ.
 ಕೆಳಗೆ: ಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕಮಿಷನ್ ಸಭೆಯು.

ಚಂದಮಾಮ

ಸಂಚಾಲಕರು : 'ಚಕ್ರಪಾಣಿ'

ಕೆನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಸಣ್ಣವರು ದೊಡ್ಡವರುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಜನವರಿಯ ಶುಭಾಶಯಗಳು. ನಾವಿಲ್ಲಿ ೧೨ನೆಯ ಸಂಪುಟಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾ, 'ಶಬ್ದವೇಧಿ'ಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ 'ಧೂಮಾಕೇತು' ಧಾರಾವಾಹಿ ಕಥೆಯ ಆಗಮನದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಪಾತ್ರಗಳೂ ಘಟನೆಗಳೂ ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಹಲವಾರು ಕೌತುಕ ವಿಷಯಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ಕೊಂಡು ಆ ಧಾರಾವಾಹಿ ಬರುವ ಸಂಚಿಕೆಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದುವರೆಗೆ ನೀವೆಲ್ಲಾ "ಚಂದಮಾಮ"ನ ಮೇಲೆ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದ ಆದರದಿಂದ ಉತ್ಸಾಹಗೊಂಡು, ಈಗ ಮತ್ತೆ ನಾಲ್ಕು ಪುಟಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು ೬೪ ಪುಟಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೊರಬಿದ್ದಾನೆ "ಚಂದಮಾಮ." ಅಂದ ಮೇಲೆ ವಿಷಯ ವೈವಿಧ್ಯತೆಗಳೂ ಹೆಚ್ಚಿವೆ ಎಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕೇನು?

ಸಂಪುಟ ೧೨ : ಜನವರಿ ೧೯೫೪ : ಸಂಚಿಕೆ ೧

MOON & CO

ಅಸಲು ಮಾತು

ಕಣ್ಣಡಕದ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ
ಗಣ್ಯನನಿಸಿದ ಕಣ್ಣು ಸಂಬವ
ಕಣ್ಣನೂರಿನ ಕೇರಿಯೊಳಗೆ
ಕಣ್ಣಡಕ ದಂಗಳಿಯ ನಿಟ್ಟುನು.

ಯಾರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬೇಕೋ
ಯಾವ ಬಣ್ಣಗಳೆಂತು ಬೇಕೋ
ಹಾಗೆ ಬಗೆಬಗೆ ಕಣ್ಣಡಕಗಳ
ಕಾಣುವಂತಿಟ್ಟಿದ್ದಿರನಲ್ಲಿಯೆ,

“ಓದಲಿಕೆ ಕಷ್ಟವಡುವವರು
ಬನ್ನಿರಲ್ಲದೆ ಹಿಂದುವಾಯ!”
ಎಂದು ಬೋರ್ಡ್‌ನು ಬರೆದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ
ಹಿಂದೆ ತಾಕುಳಿತಿರಲು, ಆಗ

ಹಳ್ಳಿಕಡೆಯಿಂದೊಬ್ಬ ಬಂದು
“ಎನು ಬರೆದಿದೆ ಇಲ್ಲಿ?” ಎಂದು
ಬಳಿಯಲಿದ್ದೊಬ್ಬರನು ಕೇಳಲು
ಓದಿ ಕೇಳಿಸಿ ಹೋದರವರು.

ಹೊಕ್ಕು ಹಳ್ಳಿಗನೊಳಗೆ ಬೇಗ
“ಹೊರಗೆ ಬರೆದುದ ತಿಳಿದು ಬಂದೆ
ಓದಲೇನು ಉಪಾಯ?” ಎಂದು
ಕೇಳಿ, ಕಣ್ಣುನು ಅವನ ಕೂಡಿಸಿ

“ನಿಮಿಷದೊಳಗೋದಿಸುವೆ” ನೆಂದನು.
ಕಣ್ಣಡಕವೊಂದಿಟ್ಟು ಕಣ್ಣಿಗೆ

MOON & CO.

“ ನವಗಿರಿನಂದ ”

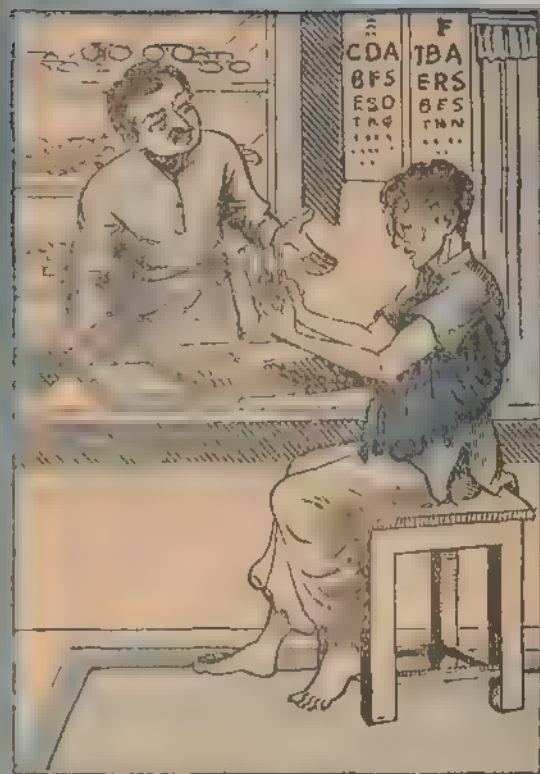
ಪುಸ್ತಕವನೊಂದಿತ್ತು ಕೈಗೆ
“ ಓದಿನೋಡಿದು ಹೇಗಿದೆಂದು ”

ಕೇಳಿ ಹಳ್ಳಿಗ ಪುಟವ ತಿರುವುತ
“ ಊಹು ” ಎನ್ನಲು, “ ನೋಡಿದೆ ”ನ್ನು ತ
ದಪ್ಪ ಕಣ್ಣಡಕವನು ಇಟ್ಟನು.
“ ಏನು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ! ”

ಎಂದನಾ ಹಳ್ಳಿಗನು; ಆಗ
“ ಓಹೋ ! ಸರಿಸರಿ ಇದನು ನೋಡಿದು
ಭೂತ ಕನ್ನಡಿ ದುರ್ಬೀನಂತಿದೆ ”
ಎನುತ ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ತಗಲಿಸಿ

“ ನಿನಗಿದೇ ಸರಿ ” ಎಂದ ಕಣ್ಣು.
ನೋಡಿ ಹೆದರುತ ನುಡಿದ ಹಳ್ಳಿಗ:
“ ಏನಿದಬ್ಬಾ ! ಭೂತದಂತಿದೆ !
ಒಂದೂ ತಿಳಿಯದು ನಿಮ್ಮುಪಾಯವು
ಇದೇ ಏನ್ ? ಫು ! ವ್ಯರ್ಥವಯ್ಯ ! ”
ಕೇಳಿ ಕಣ್ಣನು ಅವನ ಕಣ್ಣನು
ಒಳಹೊರಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಕಿಸಿ
ಕುರುಡನಲ್ಲೆಂದರಿತು ಕೇಳಿದ :

“ ಅಸಲು ನಿನಗೋದಲಿಕೆ ಬರುವುದೇ ? ”
“ ಹೆದುವಂದರೆ ಇಲ್ಲಿಗೇತಕೆ
ಬರುವೆ ? ” ನೆನ್ನುತ ನಡೆದ ಹಳ್ಳಿಗ.
ಕಣ್ಣ ಕಣ್ ಕಣ್ ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿದ !

ಮುಖಚಿತ್ರ

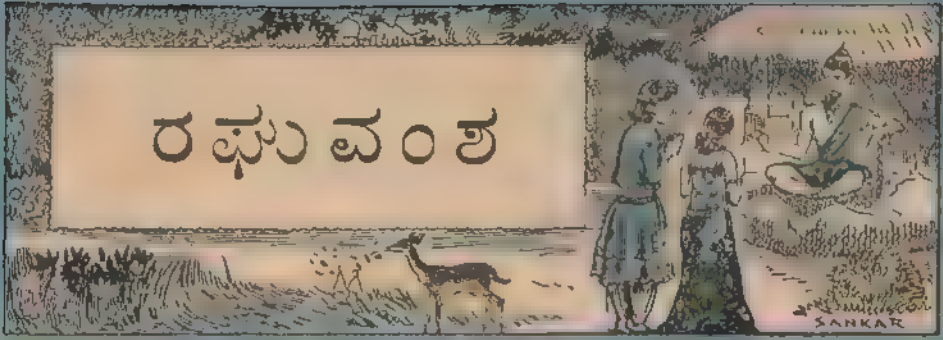
ಸುಂದೋಪ ಸುಂದರ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದಮೇಲೆ ಪಂಚಪಾಂಡವರು, ತಮ್ಮೊಳಗೂ ಜಗಳ ತಂಟೆಗಳು ಬಾರದಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಏನಾದರೂ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದವರು ಒಂದು ವರ್ಷ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂದೂ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಹೀಗಿರುವಾಗ,

ಒಮ್ಮೆ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಒಂದು ಬಹಳ ಅವಸರದ ಕೆಲಸಬಂತು: ಯಜ್ಞಯಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಸಾತ್ವಿಕರಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಗೋವುಗಳನ್ನು ಯಾರೋ ಕಳ್ಳರು ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರೆಂದು ಕೆಲವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಅರ್ಜುನನೊಡನೆ ದೂರಿಕೊಂಡರು. ಅರ್ಜುನನು ಆ ಕಳ್ಳರನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿ ಧನುರ್ಬಾಣಗಳನ್ನು ತರಲು ಶಸ್ತ್ರಾಗಾರವನ್ನು ಹೊಕ್ಕನು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಅಣ್ಣ ಧರ್ಮರಾಯನು ದ್ರೌಪದಿಯೊಂದಿಗೆ ವಿಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು 'ಅಯ್ಯೋ! ಹಿರಿಯನಾದ ಅಣ್ಣನ ಬಳಿಗೆ ಮುಂದಾಗಿ ತಿಳಿಸದೆ ಬಂದು ಆಗರವ ಪಡಿಸಿಬಿಟ್ಟೆ. ಈ ತಪ್ಪಿಗೆ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು' ಎಂದು ನಿರ್ದಯಿಸಿದನು. ಬಳಿಕ ಅವಸರವಾಗಿ ಬಿಲ್ಲುಬಾಣಗಳನ್ನೊಯ್ದು, ಕಳ್ಳರನ್ನು ಒಡಿಸಿ ಗೋವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹಿಂದಿರುಗಿಸಿ ತಂದು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದನು.

ಅನಂತರ ತಡಮಾಡದೆ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗುವನೆಂದು ಅಣ್ಣನೊಡನೆ ಅನುಜ್ಞೆ ಕೇಳಿದನು. 'ಅದೇನೂ ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪಲ್ಲ' ಎಂದು ಧರ್ಮರಾಯನು ಮೊದಲು ಆಸಮ್ಮತಿ ಪಟ್ಟರೂ, 'ತಿಳಿದು ಮಾಡಿದರೂ ತಿಳಿಯದೆ ಮಾಡಿದರೂ ತಪ್ಪು ತಪ್ಪೆ' ಎಂದು ಸಾಧಿಸಿ ಅನುಜ್ಞೆ ಪಡೆದು ಅರ್ಜುನನು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರಟೇ ಬಿಟ್ಟನು.

ಹೀಗೆ ಅರ್ಜುನನು ದೇರದೇಶಗಳನ್ನು ತಿರುಗುತ್ತ ಗಂಗಾತೀರವನ್ನು ಸೇರಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ಗಂಗಾನದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವಾಗ, ನದಿಯೊಳಗೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ 'ಉಲೂಪಿ' ಎಂಬ ನಾಗಕನ್ಯೆ ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಆಕರ್ಷಣೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಾಗಲೋಕಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದಳು. ಅಲ್ಲಿ ಅರ್ಜುನನನ್ನು ಕುರಿತು - "ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಸ್ವಯಂವರದಿಂದ ಮದಿಸ್ತೇನೆ. ನೀನು ನನ್ನ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣಮಾಡಿ ಉದ್ಧರಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಅರ್ಜುನನು ಅವಳನ್ನು ಗಾಂಧರ್ವ ವಿಧಿಯಿಂದ ಮದಿಸಿ, ನಂತರ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ, ಒಂದು ದಿನ ಅಲ್ಲಿದ್ದು ಮತ್ತೆ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರಟನು. ಉಲೂಪಿ ಜಲಚರಗಳೆಲ್ಲಾ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ವಶವಾಗಿರುವಂತೆ ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಳು.

ರಘುವಂಶ

ದಿಲೀಪನು ಹಾರಾಜನ ಪಟ್ಟದರಸಿಯ ಹೆಸರು ಸುದಕ್ಷಿಣಾದೇವಿ. ಆ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಸಕಲ ಸೌಭಾಗ್ಯಗಳಿದ್ದರೂ ಸಂತಾನ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಆತನು ಪತ್ನೀಸಮೇತನಾಗಿ ಗುರುಗಳಾದ ವಸಿಷ್ಠ ಮಹರ್ಷಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ, ತನ್ನ ವಂಶವು ಉಳಿಯುವ ಚಿಹ್ನೆಗಳಿರುವುದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು.

ಮಹರ್ಷಿಯ ಹತ್ತಿರ ನಂದಿನಿ ಎಂಬ ಗೋವು ಇತ್ತು. “ಈ ಗೋವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ನೀನು ಕಾಮಧೇನುವನ್ನು ಅಗೌರವ ಪಡಿಸಿದ್ದೀ. ಇದು ಕಾಮಧೇನುವಿನ ಮಗಳು. ನೀವು ದಂಪತಿಸಹಿತ ಈ ಗೋವನ್ನು ಸೇನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಕೋರಿಕೆ ಈಡೇರುವುದು” ಎಂದು ವಸಿಷ್ಠರು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟರು.

ರಾಜದಂಪತಿಗಳು ದಿನಾ ಮುಂಜಾನೆ ಎದ್ದು ಸ್ನಾನಮಾಡಿದ ತರುವಾಯ ಆ ಗೋವನ್ನು ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸುವರು. ಕರು ಹಾಲು ಕುಡಿದ ತರುವಾಯ ರಾಜನು ಆ

ಧೇನುವನ್ನು ಮೇವಿಗಾಗಿ ಅಡವಿಗೆ ಅಟ್ಟಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗುವನು. ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಅಪಾಯವೂ ಸಂಭವಿಸದಂತೆ, ಕಣ್ಣಿನ ರೆಪ್ಪೆಯೋ ಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಸಾಡುತ್ತಿದ್ದು ಸಾಯಂಕಾಲದ ವರೆವಿಗೂ ಮೇಯಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಅಟ್ಟಿ ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ದಿಲೀಪ. ಈ ರೀತಿ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ದಿನಗಳನ್ನು ಕಳೆದನು.

ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ದಿನ ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ರಾಜನು ನಂದಿನೀಧೇನುವನ್ನು ಅಡವಿಗೆ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಅದು ಹಿನ್ನು ವತ್ಸರ್ವತವೆಂಬ ಹಿಡಿಯಿತು. ಆ ವರ್ವತಗಳ ಸೊಗಸುಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ರಾಜನು ಪಕ್ಷಿಕಾಲ ನಂದಿನೀಧೇನುವಿನ ವಿಚಾರವನ್ನೇ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅದು ಒಂದು ಗುಹೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು.

ಕೂಡಲೇ ಯಾವುದೋ ಅಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಕೊಂಡಂತೆ ಅದು ‘ಅಂಬಾ’ ಎಂದು ಕೂಗಿತು. ಆ ಅರ್ಥನಾದ ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ರಾಜನು ಬಿಚ್ಚಿಬಿದ್ದು, ಗೋವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಓಡಿ

ಬಂದು ಗುಹೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ. ಅಲ್ಲಿ ಗೋವಿನಮೇಲೆ ಒಂದು ಸಿಂಹವು ಹಾರಿ ಕುಳಿತು, ಅದನ್ನು ಭಕ್ಷ್ಯವೆಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ದೃಶ್ಯ ಕಾಣಿಸಿತು. ಕೂಡಲೆ, ಅದನ್ನು ಬಾಣ ಬಿಡಲು ಸಿದ್ಧನಾದ.

ಆದರೆ ಅದನ್ನು ವಿಚಿತ್ರವೋ ಆತನ ಕೈ ಸ್ತಂಭಿಸಿತು. ಬಾಣವನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆಶ್ಚರ್ಯ ಮುಕ್ತ ಕೋಪದಿಂದ ನಿಂತಿದ್ದ ರಾಜನನ್ನು ಕುರಿತು ಆ ಸಿಂಹವು ಮಾನವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ನುಡಿಯಿತು:

“ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ನೀನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಾಣಬಿಟ್ಟರೂ ಸಹ ಅದು ನನ್ನನ್ನೇನೂ ಮಾಡಲಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ಪರಮೇಶ್ವರನ ಅಪ್ಪನಾದ ಕುಂಭೋದರ.

ಆತನು ಎತ್ತನ್ನೇರುವಾಗ ನನ್ನ ಬೆನ್ನಿನಮೇಲೆ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಹತ್ತುತ್ತಾನೆ. ಆತನೇ ನನ್ನನ್ನು ಸಿಂಹವನ್ನಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿ, ಇಲ್ಲಿ ಕಾವಲಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಯಾವ ಜಂತುವನ್ನೇ ಆಗಲೀ ಹಿಡಿದು ತಿನ್ನುವ ಹಕ್ಕು ನನಗೆ ಆತನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದೋ, ಅಲ್ಲಿರುವ ದೇವದಾರು ಮರವನ್ನು ನೋಡು. ಅದನ್ನು ಪಾರ್ವತಿದೇವಿ ತುಂಬಾ ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿದಳು. ಒಂದು ದಿನ ಕಾಡಾನೆ ಯೊಂದು ಆ ಮರಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಮೈಯನ್ನು ತಿಕ್ಕಿ ಕೊಂಡಿತು. ಆದರಿಂದಾಗಿ ಆ ಮರದ ಆಮ್ಲೋಂದು ಪ್ರದೇಶವ ಕೊಗಟೆ ಕಳಚಿವಿತ್ತು. ಆಗ ಪಾರ್ವತಿದೇವಿ ತುಂಬಾ ವ್ಯಾಕುಲಗೊಂಡಳು. ಅದುದರಿಂದಲೇ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಆ ಮರವನ್ನು ಯಾರೂ ಹಾಳುಮಾಡದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನನ್ನನ್ನು ಈ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಾವಲಿರಿಸಿರುವನು. ಇದು ವಿಷಯ. ನೀನೇನೂ ಮಾಡುವಂತೆ ಇಲ್ಲ. ಈ ಘಟನೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಇಂದಿಗೆ ಮುಗಿಯಿತು. ನೀನು ಹೋಗಬಹುದು” ಎಂದಿತು.

ಆದರೆ ದಿಲೀಪರಾಜನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಕದಲಲಿಲ್ಲ. “ಶಿವನ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ನನ್ನ ಹಸ್ತವು ಸ್ತಂಭಿಸಿಹೋಯಿತು. ಅದುದರಿಂದ ನಾನು ಈ ಘಟನೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಬಾಣಗಳಿಂದ ಕಾಪಾಡಲಾರೆ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ನಾನೇ ಸಿನಗೆ ಆಹಾರವಾಗುವೆನು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡು. ಪಾಪ, ಅದರ ಕರು ಹಸಿವಿನಿಂದ

ಹಾಲಿಗಾಗಿ ಆಳುತ್ತಿರಬಹುದು. ಆ ಕರುವಿನ ಮೇಲಾದರೂ ಕರುಣೆಯಿಟ್ಟು ಈ ಗೋವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು. ನನ್ನ ಗುರುಗಳಾದ ವಸಿಷ್ಠರು ಈ ಗೋವು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತುಂಬಾ ಪೇಚಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವರು” ಎಂದನು.

ಸಿಂಹ ನಗುತ್ತಾ “ನೀನೊಬ್ಬ ಶತಮೂರ್ಖ ನಂತೆ ಮಾತಾಡುವೆ. ಈ ಗೋವು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಗುರುವು ಪೇಚಾಡುವರೆಂದು ತೋರಿದರೆ ನಿನ್ನ ಗೋಕಾಲೆಯಿಂದ ಆತನಿಗೆ ಕೋಪಾನು ಕೋಪ ಹಸುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸ ಬಲ್ಲ ಶಕ್ತಿ ನಿನಗಿದೆ. ಹಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗೋವಿಗಾಗಿ ಭೂಮಂಡಲವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಳುವ ಚಕ್ರಾಧಿಪತಿ ಯಾದ ನೀನು ಪ್ರಾಣ ಬಿಡುವುದನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ರಿ ಕಾಣಿಸದು. ನೀನು ಬದುಕಿದ್ದರೆ ಕೋಪಾಂತರ ಜನರ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ತಂದೆ ಯಂತೆ ಕಾಪಾಡುವೆ. ಇದು ನಿನಗೆ ಹೊಳೆಯ ಲಿಲ್ಲವೇ?” ಎಂದಿತು.

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನಂದಿನಿಧೇನು ಮರುಕ ದಿಂದ ದಿಲೀಪನನ್ನು ನೋಡಲು ಪ್ರಾರಂ ಭಿಸಿತು. ಆಗ ರಾಜನು ಸಿಂಹದೊಂದಿಗೆ ನಾನು “ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಒಡೆಯನೆಂದು ಹೊಗಳಿದೆ. ಆಪತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ಈ ಧೇನುವಿನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲಾರದ ನನ್ನ ಸಾರ್ವ ಭೌಮತ್ವವೇಕೆ? ನೀನು ಈ ದೇವದಾರು ವೃಕ್ಷವನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಾಪಾಡುತ್ತಿರುವೆಯೋ ಅದೇರೀತಿ ಈ ಹಸುವನ್ನು ನಾನು ಕಾಪಾಡು ತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತೆರಳುವುದು

ನ್ಯಾಯವೇ? “ಒಂದು ಹಸುವಿಗಾಗಿ ನಾನು ಪ್ರಾಣ ತ್ಯಜಿಸ ಕೂಡದೆಂದು ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳುವೆ. ಆದರೆ ಇದು ಇತರ ಹಸುಗಳಂತಲ್ಲ! ಕಾಮ ಧೇನುವಿನ ಪ್ರತಿ. ಆದುದರಿಂದ ನನ್ನ ಶರೀರ ವನ್ನು ಒಲಗೊಂಡು ನನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಉಳಿಸು. ನಿನ್ನ ಹಸಿವನ್ನು ತೀರಿಸುವುದ ಕ್ಕಿಂತಲೂ ನನಗೆ ಯಾವುದೂ ಹೆಚ್ಚಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮಾತು ಲಾಲಿಸು” ಎಂದು ಪರಿಪರಿ ವಿಧವಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡ ರಾಜ.

“ಹಾಗಾದರೆ ಸರಿ” ಎಂದು ಸಿಂಹ ನಂದಿನಿ ಧೇನುವಿನ ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಧುಮಿ ಕಿತು. ಕೂಡಲೇ ರಾಜನ ಕೈ ಆತನ ಸ್ವಾಧೀ ನಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಆಡಿತಪ್ಪದ ದಿಲೀಪನು ಸಿಂಹಕ್ಕೆ ಆಹಾರವಾಗಲು ಆದರ ಮುಂದೆ

ಹೋಗಿ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತುಕೊಂಡ. ಸಿಂಹವು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವುದೆಂದು ಕಾದಿದ್ದ ರಾಜನ ಮೇಲೆ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ದೇವಲೋಕದಿಂದ ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿ ಆಯಿತು.

ಆ ಭಯಂಕರವಾದ ಸಿಂಹ ಆತನ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವ ಬದಲಾಗಿ “ಕುಮಾರಾ ಏಳು” ಎಂಬ ಸವಿಮಾತುಗಳು ಕೇಳಿಸಿದವು. ರಾಜನು ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ನೋಡಲು ಅಲ್ಲಿ ಸಿಂಹವಿರಲಿಲ್ಲ. “ಏನಾಯಿತು ಸಿಂಹ? ನನ್ನನ್ನು ಯಾರು ಕರೆದರು?” ಎಂದು ರಾಜನು ವಿಷ್ಮಯದಿಂದ ಕೇಳಲು ನಂದಿನಿ ಭೇನು “ಯಾರು? ನಾನೇ! ನಿನ್ನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಈ ಕಪಟನಾಟಕ ಹೂಡಿದೆ. ಸಿಂಹವೂ ಇಲ್ಲ; ದೇವದಾರು ವೃಕ್ಷವೂ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಬರೀ ಕಲ್ಪನೆ. ಕುಂಭೋದರನೇ ಅಲ್ಲ, ಬೇರೆ ಯಾರೂ ನನ್ನನ್ನೇನೂ ಮಾಡಲಾರರು... ನಿನ್ನ ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆ. ನಿನಗೇನು ವರ ಬೇಕೋ ಕೋರಿಕೋ, ಕೊಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದಿತು ನಂದಿನಿ ಭೇನು.

ರಾಜನು ವಿನಯವಾಗಿ “ತಾಯಿ, ನನ್ನ ವಂಶ ಉಳಿಸುವ ಕುಮಾರನು ಬೇಕು” ಎಂದು ಕೋರಿಕೊಂಡನು. ಹಾಗಾದರೆ ತನ್ನ ಕೆಚ್ಚಲಿಂದ ಒಂದು ಬೊಗಸೆ ಹಾಲು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಕುಡಿಯುವಂತೆ ಹೇಳಿತು ಭೇನು. ಕರುಕುಡಿದ ತರುವಾಯ ಉಳಿದ ಹಾಲನ್ನು ವಸಿಷ್ಠರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಅವರ ಅನುಮತಿಯೊಡನೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆನೆಂದು ನುಡಿದ ರಾಜ.

ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಆ ಭೇನು ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿತು. ನಡೆದ ವಿಷಯ ಕೇಳಿ ಸುದಕ್ಷನಾದೇವಿ ಅನಂದ ಪಟ್ಟಳು. ರಾಜನು ಫಲಾನುವಿನ ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿದು ಪತ್ತೀಸ ಮೇತನಾಗಿ ತನ್ನ ಆಯೋಧ್ಯಾ ನಗರಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದನು. ಆ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಕುಮಾರನು ಜನಿಸಿದನು.

ಆ ಬಾಲಕನೇ ರಘು. ರಘು ದೊಡ್ಡವನಾಗಿ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇರಿ ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠನೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಹೆಸರು ಪಡೆದನು. ಆತ ಸಿಂದಲೇ ಆ ವಂಶವು ರಘುವಂಶವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯಿತು.

ಶಬ್ದವೇಧಿ

[ವಿಜಯವರ್ಮನು ಕೂಡಲೇ ಬೀಸಲ್ಪಾರು ಪ್ರಭುಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ
ಹೇಳದೆ ತಡಬಡಿಸಿದ. ಆಗ ಅತನು ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಪಶ್ಚಿಮದ್ವಾರದಿಂದ—]

“ನನ್ನ ಹೆಸರು ವಿಜಯವರ್ಮ” ಎಂದಷ್ಟು
ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದ ವಿಜಯ.

“ನಿಮ್ಮ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದುದು
ಇಷ್ಟೇಯೇ?” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದರು
ಬೀಸಲ್ಪಾರು ಪ್ರಭುಗಳು. ತರುವಾಯ ತಲೆ
ದೂಗುತ್ತಾ ಹೀಗೆಂದರು:

“ನೀವು ಯಾವ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು—
ಬೀಸಲ್ಪಾರೋ, ಕೋಸಲ್ಪಾರೋ?”

“ನಾನು ಬೀಸಲ್ಪಾರು ಪಕ್ಷದವನು”
ಗಂಭೀರ ಸ್ವರದಿಂದ ನುಡಿದ ವಿಜಯ.

“ಈ ಮಾತು ನಂಬಲರ್ಹವಾದುದೇ?”
ಎಂದು ಅನುಮಾನ ಸೂಚಿಸುತ್ತಾ ನುಡಿದರು
ಬೀಸಲ್ಪಾರು ಪ್ರಭುಗಳು. ಆದರೆ ಮರುಕ್ಷಣ
ದಲ್ಲೇ ನಸುನಗೆ ಬೀರುತ್ತಾ “ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ

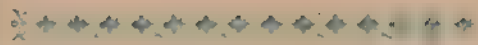
ಅನುಮಾನ ಸೂಚಿಸಿದನೆಂದು ಏನೂ ಭಾವಿಸ
ಬೇಡಿ. ಇಂದಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರು,
ಯಾವಾಗ, ಹೇಗೆ ಬದಲಾಯಿಸುವರೋ
ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲ” ಎಂದರು.

ತನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಅನುಮಾನಿಸಿದುದರಿಂದ
ವಿಜಯವರ್ಮನಿಗೆ ತುಸ ಕೋಪ ಬಂತು.

ಆತನಿಂದ “ನಾನು ಚಂದ್ರದುರ್ಗಾಧಿಪತಿ
ಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲೆ. ನನ್ನ ವಿಷಯ ಅವರಿಗೆ
ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದೆ”

ಚಂದ್ರದುರ್ಗಾಧಿಪತಿಯ ಹೆಸರು ಕಿವಿಗೆ
ಬಿಡುಕೂಡಲೇ ಬೀಸಲ್ಪಾರು ಪ್ರಭುಗಳ ಮುಖ
ಪ್ರಸನ್ನವಾಯಿತು.

“ಸರಿ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕುರಿತು ನನಗೆ ಮತ್ತೆ
ಯಾವ ಸಂತಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಈಗಿರುವ ಸೈನ್ಯ

“ ಹಾಗಿದ್ದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನಾವು ದೇವಪುರವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜಮೀನಲಾರೆವಾದರೂ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಸದೆಬಡಿಯಬಹುದು ” ಎಂದ ವಿಜಯನರ್ಮ.

“ನಾವು ಎಷ್ಟು ಹಠಾತ್ತನೆ ದೇವಪುರದ ಮೇಲೆ ಧಾಳಿ ನಡೆಸಿದರೆ ಜಯವು ನಮಗೆ ಕಷ್ಟ ಸುಲಭವಾಗಿ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ದೇವ ಪುರಕ್ಕೂ, ಈ ಅಡವಿಗೂ ಮಧ್ಯೆ ಇರುವ ಒಂದು ಮೈಲು ಬಯಲು ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ನಾವು ದಾಟಿಬಿಟ್ಟರೆ ಅವರನ್ನು ನಿರಾಯುಧರಾಗಿಯೇ ನುಚ್ಚು ನೂರು ಮಾಡಬಹುದು” ಎಂದ ವಿಜಯ.

“ಸರಿ, ಧಾಳಿಗೆ ಎರ್ಪಾಟುನೂಡಿ. ಈ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆರಿಸಿರುವಿರಾದುದರಿಂದ ನಮಗೆ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬೀಸಲ್ಪಿರುವ ಪ್ರಭುಗಳು ಗು ವಾರದಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದರು.

ವಿಜಯವರ್ಮನ ಆಜ್ಞೆಯ ಮೇರೆಗೆ
ಬೀಸಲ್ಲೂರು ಆಕ್ರಮಣ ಮುಂದೆ ಹೊರಟಿತು.
ಹಿಂದೆ ಸಾಲುಸಾಲಾಗಿ ಪದಾತಿಸೈನ್ಯವದೆಯು
ತಿತ್ತು. ವಿಜಯವರ್ಮ ಮತ್ತು ಬೀಸಲ್ಲೂರು
ಪ್ರಭುಗಳು ಎರಡು ಉತ್ತಮಾಶ್ವಗಳನ್ನೇರಿ

ಕೃಗಕಾಲ ಆರೋಪಿಸಿದ ವಿಷಯವರ್ತು.

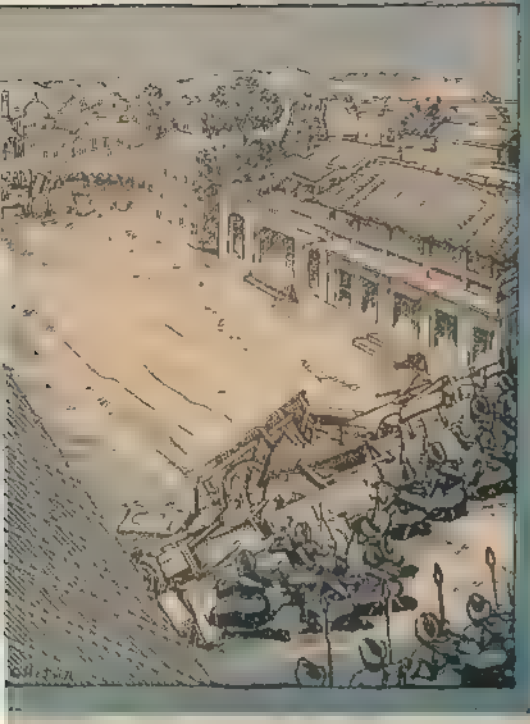
“ನಮ್ಮ ಸೈನ್ಯದ ಬಲ ಸ್ವೀಕೃತವಾದ
ತಿಳಿದರೆ ನಾನು ನಿನಗೆ ಮೂಕ್ತರಾಗಬೇಕೆಂದು
ಬಲ್ಲೆ” ಎಂದ.

“ನನ್ನ ಸಂಗಡ ಸವಾರರ ದಳ, ಪದಾತಿ
ಸೈನ್ಯ ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಸುಮಾರು ಎಂಟುನೂರು
ಇರುತ್ತಾರೆ. ಸಾಯಂಕಾಲದ ಸಮಯಕ್ಕೆ
ಸುಮಾರು ಸಾವಿರ ಸೈನಿಕರೊಂದಿಗೆ ಚಂದ್ರ
ದುರ್ಗಾಧಿಪತಿ ನಮ್ಮ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬರು

◆◆◆◆◆

ಚಂದನೂನು

◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆

ಒಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಗಾರಿಗಳ ಸ್ವಲ್ಪವೂ, ಸೈನಿಕರ ಕೂಗಾಟಗಳ ಕೋಲಾಹಲವೂ ಬಹಳ ಜೋರಾಗಿ ಕೇಳಿದುವು.

ಭೀಮವರ್ಮನು ತನ್ನ ಸೈನಿಕರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿಘಾಳಿಗಾಗಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋರಿತು. ನಾಲ್ಕು ರಸ್ತೆಗಳು ಸಂಧಿಸುವ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡು, ವಿಜಯವರ್ಮನು ಸೈನಿಕರನ್ನೂ ರಾಮಕುಮಾರರನ್ನೂ ನಾಲ್ಕು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದನು. ಆ ಭಾಗಗಳನ್ನೂ ನಾಲ್ಕು ರಸ್ತೆಗಳ ಮುಂಭಾಗ ಮತ್ತು ಹಿಂಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಶತ್ರುವನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದನು.

ಸೈನಿಕರು ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಮನೆಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ಒಡೆದು, ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಾಮಾನು

ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಂದು ಬೀದಿಯ ಕೊನೆಗಳಲ್ಲಿ ರಾಸಿ ಹಾಕಿದರು. ಕುರ್ಚಿ, ಮಂಚ, ಬಾಗಿಲು ಯಾವುದು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಅದನ್ನು ತಂದು ಬೀದಿಯ ಕೊನೆಗಳಲ್ಲಿ ಎತ್ತರವಾಗಿ ಸೇರಿಸಿದರು. ಅವುಗಳ ಹಿಂದೆ ಧನುರ್ಬಾಣಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದ ಸದಾಶಿ ಸೈನ್ಯವೂ, ಅವರಿಗಿಂತಲೂ ಕೊಂಚ ಹಿಂದೆ ಭರ್ತಿ ಭಲ್ಲೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ದ್ದ ರಾಮಕುಮಾರನು ನಿಂತರು.

ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಭೀಮವರ್ಮ ತನ್ನ ಸೈನ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಪ್ರತಿಘಾಳಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ.

ನಾಲ್ಕು ರಸ್ತೆಗಳು ಕೂಡುವ ಸ್ಥಳದ ಕಡೆಯಿಂದ ದೇವಪುರ ಜಮೀನುದಾರನ ನಾಯಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಸೈನಿಕರೂ, ಬೀದಿಯ ಕೊನೆಗಳ ಕಡೆಯಿಂದ ಭೀಮವರ್ಮ, ಆತನ ಅನುಚರರ ನಾಯಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಸೈನಿಕರೂ ಎಡಬಿಡದೆ ಬಾಣಗಳ ಮಳೆ ಸುರಿಸಿದರು.

ಅಲ್ಲಿ ಎದುರುಘಾಳಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾತನು ಭೀಮವರ್ಮನೆಂದು ವಿಜಯನು ಗ್ರಹಿಸಿದ. ಕವಚವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಝಳಪಿಸುತ್ತಾ ಭೀಮವರ್ಮನು ತನ್ನ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ವಿಜಯವರ್ಮನು ಆತನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಕೂಡಲೇ,

“ರಾಂಸಿಂಗ್, ಆದೋ ನಮ್ಮ ಕಡು ವೈರಿ ವಿಜಯವರ್ಮ. ಆತನನ್ನು ಈಸಾರಿ ಪ್ರಾಣದೊಂದಿಗೆ ಬಿಡಕೂಡದು. ಜೀವ ಸಹಿತ ಬಂಧಿಸಿದರೂ ಸರಿ, ತಲೆಕಡಿದು ತಂದರೂ ಸರಿ, ಎಲ್ಲಾ ನಿನಗೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಊಂ,

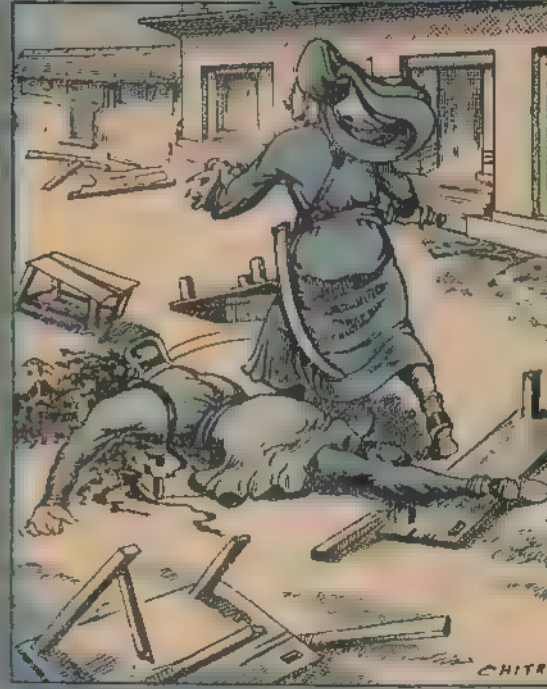
ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸಾಗಿರಿ..." ಭೀಮವರ್ಮನೆಂದ.
ರಾಂಸಿಂಗನ ಹೆಸರು ಕೇಳಿ ವಿಜಯ
ವರ್ಮನು ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟಿತನಾದ.

ಹಿಂದೆ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಗೆಲೆಯರಾಗಿದ್ದರು.
ಶಬ್ದವೇಧಿ ಮುದಿ ಗಂಗುವನ್ನು ಬಾಣದಿಂದ
ಕೊಂದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ರಾಂ
ಸಿಂಗನು ಸೋಂನಗರ ಸುಟ್ಟಂತೆ ಬರೆದಿತ್ತು.
ಅಂದಿನಿಂದ ಕ್ರಮೇಣ ಅವರು ಪ್ರಬಲ ಶತ್ರು
ಗಳಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದರು.

ಏನೇ ಇರಲಿ, ಇಂದಿಗೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶ ಲಭಿಸಿತೆಂದು ವಿಜಯ
ವರ್ಮನು ತುಂಬಾ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದಿದ್ದ.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬೀದಿಗಡ್ಡಲಾಗಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದ
ಆತಂಕಗಳನ್ನು ಬೇಧಿಸಿ ರಾಂಸಿಂಗನು ಒಂದು
ಕಡೆಯಿಂದ ಒಳನುಗ್ಗಿದ. ರಾಂಸಿಂಗನೊಂದಿಗೆ
ಯುದ್ಧಮಾಡಲು ಕಾತುರನಾಗಿದ್ದ ವಿಜಯ
ವರ್ಮನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಆತನೊಂದಿಗೆ
ಕತ್ತಿಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಂತ.

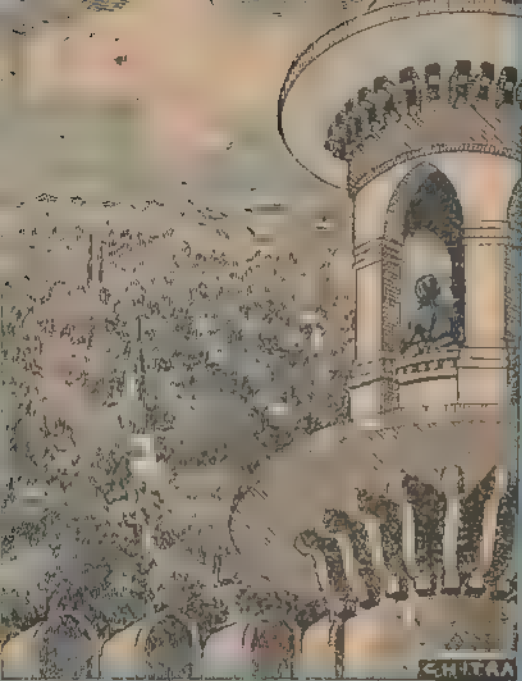
ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಯಾರನ್ನು ವರಿಸುವಳೆಂದು
ಕೆಲವಾರು ನಿಮಿಷ ಹೋರಾಟ ನಡೆಯುವಷ್ಟ
ರಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಆಯಾಸಗೊಂಡ ರಾಂ
ಸಿಂಗನು ಒಂದೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಹಿಂದಿಡುತ್ತಾ
ತನ್ನ ಸೈನ್ಯವಿರುವ ಕಡೆ ಹೋಗಲು ಪ್ರಾರಂಭ
ಿಸಿದನು. ಆಗ ಅವರಿಮಿತಿ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ
ಪೌರುಷದಿಂದ ವಿಜಯವರ್ಮನು ಬಿರುಸಾಗಿ
ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದ. ಕಾಳಿಗ ಕಡಿವಾ
ಯಿತು. ಬೀದಿಗಡ್ಡಲಾಗಿ ಹಾಕಿದ್ದರಕ್ಷಣೆಗಳನ್ನು

ಸಮಾಪಿಸಲು, ಚಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿದ್ದ ಮಂಚ
ಗಳೂ, ಕುರ್ಚಿಗಳೂ ಕಾವಾಡುತ್ತಿರುವವರ
ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ತಗಲುತ್ತಿದ್ದವು. ಆಗೊಮ್ಮೆ
ಈಗೊಮ್ಮೆ ಕಾಲುಜಾರಿ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ರಾಂಸಿಂಗನು ಹಾಗೊಮ್ಮೆ ಕಾಲುಜಾರಿ
ಬೀಳುವುದೂ, ವಿಜಯವರ್ಮನ ಖಡ್ಗ
ಮಿಂಚು ಹೊಡೆದಂತೆ ಆತನ ಶಿರವನ್ನು ಭೇದಿ
ಸುವುದೂ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ನಡೆದುಬಿಟ್ಟಿತು.
ಸೈನಿಕರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕೋಲಾಹಲವಾಯಿತು.

ಈ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಬೀಸಲ್ವಾರು
ಸೈನ್ಯ ಜಯಜಯಕಾರ ಮಾಡಿದರು. ಭೀಮ
ವರ್ಮನ ಸೈನಿಕರು ಭೀತಿಯಿಂದ ಹಿಂದಕ್ಕೆ
ಓಡತೊಡಗಿದರು. ಭೀಮವರ್ಮನ ಆಜ್ಞೆಗಳಿ
ಗಾಗಲೀ, ಹುರುಪಿನ ಮಾತುಗಳಿಗಾಗಲೀ

ಬೆನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಒಡುತ್ತಿದ್ದ ಸೈನಿಕರನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇಲ್ಲದಾಯಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಓಡುವವರೇ.

“ನಿನ್ನ ಸಾಹಸ ಕಂಡು ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ಭೀಮವರ್ಮನ ಸೈನಿಕರು ಭೀತಿಯಿಂದ ಒಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನಾವು ನರ್ಮದಾ ತೀರದಲ್ಲಿರುವ ಅವರ ಮುಖ್ಯ ಭವನವನ್ನು ಸಹ ಮುತ್ತಿದರೆ ಜಯಶೀಲರಾಗ ಬಹುದೆಂದು ತೋರುತ್ತಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು?” ಎಂದು ಜೀಸಲ್ವಾರು ಆರ ಸರು ಕೇಳಿದರು.

ವಿಜಯವರ್ಮನು ಕೂಡಲೇ ಈ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದನು. ನರ್ಮದಾನದಿ ತೀರದಲ್ಲಿರುವ ಭವನದಲ್ಲಿ ಕರುಣ ಬಂಧಿತ

ಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆಕೆಯನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ವಿಸುಕ್ತಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಉತ್ತಮ ಎಂದು ವಿಜಯವರ್ಮನು ಯೋಚಿಸಿದ.

ಆ ಭವನವನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಭಾರಿ ಹೋರಾಟ ನಡೆಯಬಹುದೆಂದು ಎಣಿಸಿದ್ದ ವಿಜಯನಿಗೆ ನಿರಾಶೆ ಆಯಿತು!

ಭವನದ ಮುಖ್ಯದ್ವಾರದ ಹತ್ತಿರ ಎದುರು ಬಿದ್ದ ಕೆಲವು ಸೈನಿಕರನ್ನೂ, ಒಳಗಡೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಎದುರಿಸಿದ ಕೆಲವು ಜನರನ್ನೂ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೊಂದುಹಾಕಿದರು ವಿಜಯವರ್ಮನ ಪರಿವಾರ. ವಿಜಯನು ವೇಗವಾಗಿ ಒಳನುಗ್ಗಿ ತನ್ನ ಸೈನಿಕರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಕರುಣಳಿಗಾಗಿ ಪ್ರತಿ ಕೋಪೆಯಲ್ಲೂ ಹುಡುಕಿದ. ಆದರೆ ಕರುಣ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ.

ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ಆತನು ಭವನದ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ಇಳಿದು ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ಆತನಿಗೊಂದು ಯೋಚನೆ ಹೊಳೆಯಿತು. ಸರಸರನೆಂದು ತುದಿಯ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳಿಗೂ ಎರಿ, ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬುರುಜಿನಿಂದ ಅಡವಿಯ ಕಡೆ ನೋಡಿದ.

ನಲವತ್ತು-ಐವತ್ತು ಸವಾರರು, ಕೊಂಚ ಕಾಲ್ಬಲ ಅಡವಿಯ ಕಡೆ ನಾಗಾಲೋಟದಿಂದ ಒಡುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಅವರು ಭೀಮವರ್ಮನ ಕಡೆಯವರೇ ಇರಬೇಕೆಂತಲೂ, ಕರುಣಳನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರಬಹುದೆಂದೂ ವಿಜಯವರ್ಮನು ಗ್ರಹಿಸಿದ. ತತ್ಕ್ಷಣ ತನ್ನ ಸೈನಿಕರನ್ನು

ಕರೆದುಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ಬಿನ್ನು ಬಿಟ್ಟದ್ದು. ತುಸು ಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಅವರೂ ಅಡವಿಯನ್ನು ಸಮಾ ಪಿಸಿದರು. ವಿಜಯವರ್ಮನು ತನ್ನ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಒಳಗೆ ನುಗ್ಗಿದನು. ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಸನಿಯದಯಲ್ಲೇ ಭಾರಿ ಕಾಳಗವಾಗುತ್ತಿರುವ ಕೋಲಾಹಲದ ಶಬ್ದವು ಆತನಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು.

ಈ ಗಲಭೆ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ದೇವಾಲಯ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಬರುತ್ತಿರುವಂತೆ ವಿಜಯನು ಗ್ರಹಿಸಿದ. ಸೈನಿಕರನ್ನು ಆತ್ಮ ಕಡೆ ಹೋಗು ವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತಿರಲಾಗಿ, ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಹಾಗೆ ಒಂದು ಮರದ ಮೇಲಿಂದ ಅಂಬಿಗ ಅಣ್ಣಯ್ಯ ದಥಾರನೆ ಕೆಳಗೆ ಧುಮುಕಿದ.

“ವಿಜಯ, ಇದೇ ನಮಗೆ ಸಮಯ. ಭೀಮವರ್ಮನೊಂದಿಗೆ ಚಂಡಿದಾಸನು ಸ್ವತಃ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ. ತಡಮಾಡ ಬಾರದು ನಡೆ ಬೇಗ” ಎಂದ.

ವಿಜಯವರ್ಮನು ಆ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗು ವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ಮುಗಿದುಹೋಗಿತ್ತು. ಚಂಡಿದಾಸನು ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಭೀಮ ವರ್ಮನ ಪರಿವಾರದವರನ್ನು ಸದೆಬಡಿಯಲು ತನ್ನ ಅನುಚರರನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಚಂಡಿದಾಸನನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ವಿಜಯ ವರ್ಮನು ಆತುರದಿಂದ—

“ಕರುಣ ಎಲ್ಲಿ? ಭೀಮವರ್ಮ ಸೋಮ ಶರ್ಮರು ಓಡಿಹೋದರೆ?” ಎಂದು ದುಗುಡ ದಿಂದ ಕೇಳಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಚಂಡಿದಾಸನು

ನಗುತ್ತಾ “ಕರುಣ ಇಲ್ಲೇ ಇರುವಳು. ಭೀಮವರ್ಮ ಸೋಮಶರ್ಮರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕ ಳನ್ನು ನೆನೆಸುತ್ತಾ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ದರು! ಕತ್ತಿಯ ಎಲೆಗೆ ಬಲಿಯಾದ ಭೀಮ ವರ್ಮ, ಬಾಣದ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದ ಸೋಮಶರ್ಮ ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸೋಂನಗರವನ್ನು ಅಗ್ನಿಗರ್ವಿಸಿದ ದುರುಳ ರಾಂಸಿಂಗ್ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ” ಎಂದ.

“ರಾಂಸಿಂಗ್ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಈನೋದಲೇ ನಾನು ಅವನ ಕಛೆ ಮುಗಿಸಿದೆ” ಎಂದ ವಿಜಯ. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಚಂಡಿದಾಸನು ಪರಮಾನಂದಗೊಂಡ.

“ಹಾಗೆಂದರೆ ಶತ್ರುಶೇಷವಿಲ್ಲವೆಂದಾ ಯಿತು. ನಿನ್ನ ತಂದೆ ಅಭಯವರ್ಮನನ್ನು

ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆಗೆ ಗುರಿಮಾಡಿ ಸಾಯಿಸಿದ ಹಂತಕರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಶಾಸ್ತಿ ನಡೆಯಿತು. ನನ್ನ ಕೋರಿಕೆ ನೆರವೇರಿತು. ಇನ್ನು ಉಳಿದಿರುವುದೆಂದರೆ ಕರುಣಳೊಂದಿಗೆ ನಿನ್ನ ವಿವಾಹ. ಅದು ಈ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲೇ ನಡೆಯಲಿ.”

ಅಲ್ಲೇ ಆ ನಿಮಿಷವೇ ಕರುಣಳೊಂದಿಗೆ ವಿಜಯವರ್ಮನ ವಿವಾಹವಾಯಿತು. ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದ ಚಂಡಿದಾಸನ ಅನುಚರರು ಮತ್ತು ಮದುವೆಯ ಮುಖಂಡರು ಅತಿಥಿಗಳಾದರು!

ಎಲ್ಲರ ಮುಖಗಳಲ್ಲೂ ಆನಂದ ತುಳುಕಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಚಂಡಿದಾಸನು ಹೀಗೆಂದ:

“ಇನ್ನು ನಾವು ಸೋಂನಗರಕ್ಕೆ ಹೊರಡೋಣ. ಆ ಪ್ರಾಂತ್ಯವೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯವರದಾಗಿತ್ತು. ಸೋಮಶರ್ಮನಿಂದ ಸರ್ವನಾಶ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಆ ನಗರವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕಟ್ಟೋಣ. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಬಾಳನ್ನು ಶಾಂತವಾಗಿ ಕಳೆಯೋಣ.”

“ಹಾಗಾದರೆ ನಾವು ಚಂದ್ರದುರ್ಗಾಧಿಪತಿಯನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡುವುದು ಯಾವಾಗ? ಅವರು ಕರುಣಳ ಸಾಕು ತಂದೆಯಷ್ಟೆ” ಎಂದ ವಿಜಯವರ್ಮ. ಕೌತುಕವಿತ್ತು ಆ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ.

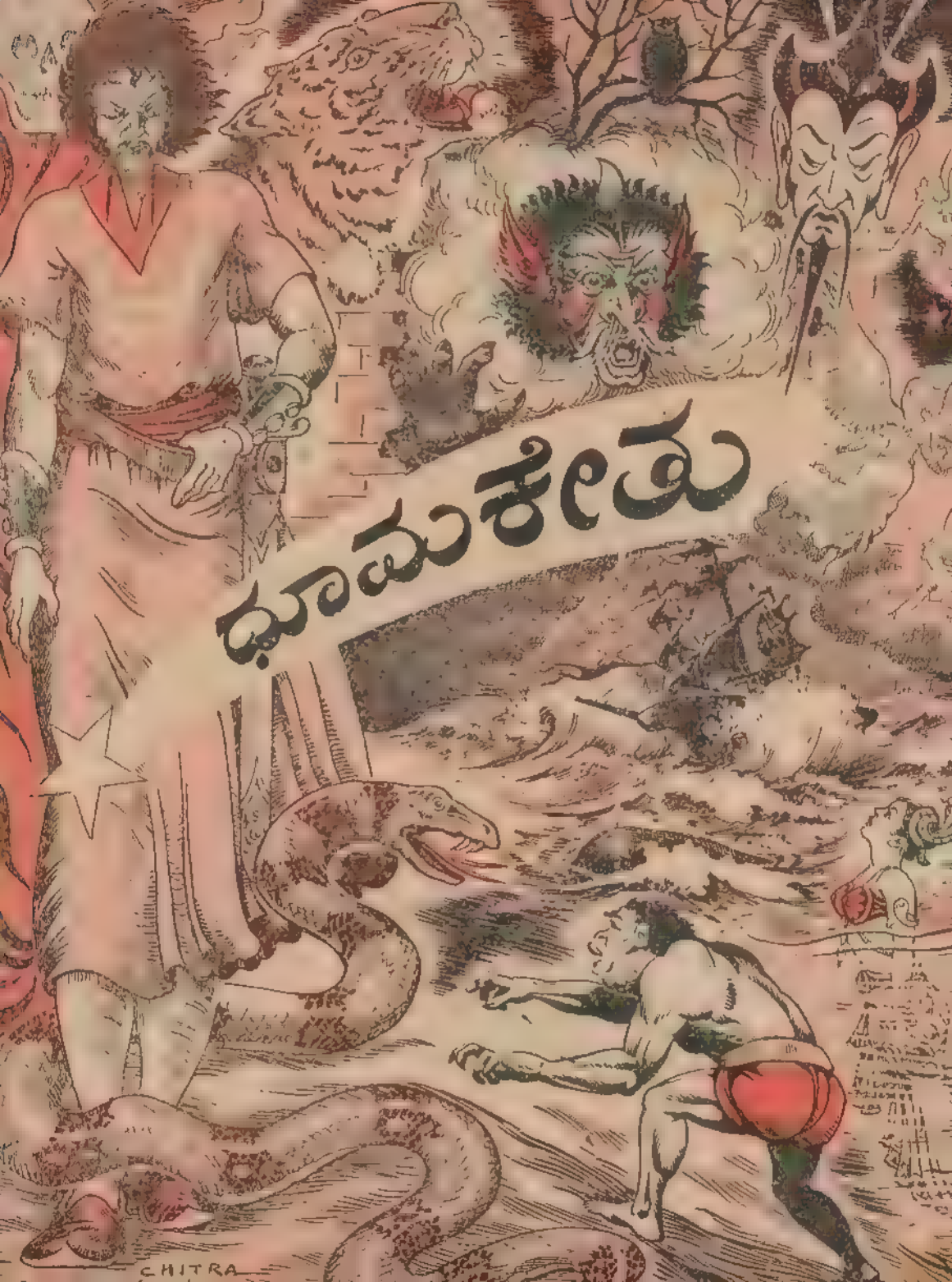
“ಚಂದ್ರದುರ್ಗಾಧಿಪತಿಯನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡೋಣ. ವಿವಾಹ ವಿಷಯ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವ ವರ್ಷಾಟು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲು ಸೋಂನಗರಕ್ಕೆ ಹೊರಡಬೇಕು”.

“ಹಾಗಾದರೆ ನಾನೂ ಸೋಂನಗರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ರಹಸ್ಯ ಗೃಹವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವೆನು” ಎಂದ ಅಂಬಿಗ ಅಣ್ಣಯ್ಯ.

ಅಣ್ಣಯ್ಯನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲರೂ ಗೊಳ್ಳೆಂದು ನಕ್ಕರು. ವಿಜಯವರ್ಮ ಕರುಣರ ಎರಡು ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲೂ ಚಂಡಿದಾಸನ ಅಣ್ಣಯ್ಯರೂ, ಅವರ ಹಿಂದೆ ಜಯಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸೈನಿಕರೂ ಸೋಂನಗರದ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದರು. [‘ಶಬ್ದವೇಧಿ’ ಮುಗಿಯಿತು]

ధామకేతు

ಉಪಚಾರ

ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಕೋದಂಡಪಾಣಿ ಯೆಂಬೊಬ್ಬ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಇದ್ದ. ಅವನು ದಿನಾ ರಾತ್ರಿ ಅಂಗಡಿ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿ ವ್ಯಾಪಾರ ದಲ್ಲಿ ಬಂದ ದುಡ್ಡನ್ನು ಮನೆಗೆ ತಂದು, ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಸುರಿಯುವನು; ಲೆಕ್ಕಮಾಡಿ ರೂಪಾಯಿ ಚಿಲ್ಲರೆಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಚೀಲ ದಲ್ಲಿ ಗಂಟುಕಟ್ಟಿಡುವನು.

ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಅವನು ಹಾಗೆ ದುಡ್ಡು ಎಣಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅವನ ಗುರುತಿನ ಗುರುವಯ್ಯನೆಂಬವನು ಬಂದ. ಅವನು ನೇರಾಗಿ ಕೋದಂಡಪಾಣಿ ಹಣವೆಣಿಸುತ್ತಿರುವ ಕೋಣೆಗೇ ಬಂದು ಅವನ ಬಳಿಯಲ್ಲೇ ಕುಳಿತ. “ಎನು ಬಂದಿರಿ ಗುರುವಯ್ಯಾ? ಎನು ಬೇಕಾಗಿತ್ತು?” ಎಂದು ಬೇಸರವಿದ್ದರೂ ತೋರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳದೆ ವಿಚಾರಿಸಿದ ಕೋದಂಡಪಾಣಿ.

“ಮತ್ತೇನಿಲ್ಲ. ನಾನು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೊಂದು ಐವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಬಡ್ಡಿ ಹೇಗಾ

ದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ನೀವೇ ಈ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು” ಎಂದ ಗುರುವಯ್ಯ.

“ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ. ನಾನೇ ಬಹಳ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿದ್ದೇನೆ. ಸಾಲವೆಲ್ಲಿಂದ ಕೊಡಲಿ? ವ್ಯಾಪಾರ ತುಂಬ ಡಲ್ಲಾಗಿದೆ. ಸರಕು ತರಲಿಕ್ಕಾಗಿಟ್ಟು ಬರುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಕೋದಂಡಪಾಣಿ ತನ ವ್ಯಾಪಾರ ವಹಿವಾಟಿನ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಉದ್ದಕ್ಕೆ ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಏನೋ ಕೋಳಾರು ಬಂದು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಲೈಟು ಆರಿ ಹೋಯಿತು. ಕತ್ತಲೆ ಕವಿಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ಕೋದಂಡಪಾಣಿ ಗುರುವಯ್ಯನ ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡನು. “ಎನು ಏಕೆ?” ಎಂದ ಗುರುವಯ್ಯ. “ಪರ್ವಾಯಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಾ ಅಂದೇಂತ ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ” ಎಂದ ಕೋದಂಡಪಾಣಿ.

“ಆಯ್ಯೋ ಕೋಪವೇನು ಬಂತು. ಅದೇ ನಿಲ್ಲ ಅದೇನಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಗುರುವಯ್ಯ ಕೈ

ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನೋಡಿದ. ಕೋದಂಡಪಾಣಿ
 “ಲಾಂದ್ರ ಹಚ್ಚಿತಾ” ಎಂದು ಹೆಂಡತಿಗೆ
 ಕೂಗಿ ಹೇಳಿ—“ಆಲ್ಲಾ ಗುರುವಯ್ಯ. ರಾತ್ರಿ
 ಇಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಉಟತೀರಿಸಿ
 ಕೊಂಡೇ ಹೋಗಬೇಕು” ಎಂದ ಕೈಗಳನ್ನು
 ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೇ.

“ಇಲ್ಲಾ ನಾನು ಉಂಡೇ ಬಂದದ್ದು”
 ಎಂದ ಗುರುವಯ್ಯ. “ಆದರೂ ಚಿಂತಿಲ್ಲ.
 ಸ್ವಲ್ಪಾದರೂ ಇಲ್ಲಿ ಉಣ್ಣೊಣವಂತೆ. ಏಳಿ,
 ಬನ್ನಿ” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಗುರುವಯ್ಯನನ್ನು ಆಚೆಗೆ
 ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ನೋಡಿದ.

“ಬೇಡ ಬೇಡ” ಎಂದು ಗುರುವಯ್ಯ
 ಹೇಳಿದರೂ ಕೋದಂಡಪಾಣಿ ಅವನ ಕೈಯನ್ನು
 ಬಿಡದೆ ತುಂಬಾ ಉಪಚಾರಮಾಡಿದ. ಅಷ್ಟ
 ರಲ್ಲಿ ಫಳಕ್ಕನೆ ದೀಪ ಬಂತು.

ಕೂಡಲೇ ಕೋದಂಡಪಾಣಿ ಗುರುವಯ್ಯ
 ನನ್ನೂ ಹಣದರಾತಿಯನ್ನೂ ನೋಡಿ—“ಸರಿ.
 ನಮ್ಮಂಥ ಬಡವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಣ್ಣುವಿರಾ
 ನೀರು. ಹೋಗಿರಪ್ಪ” ಎಂದು ಕೈಬಿಟ್ಟ.
 “ಸಿಟ್ಟುಮಾಡಬೇಡಿ ಸ್ವಾಮಿ. ನಿಮ್ಮಂಥ

ದೊಡ್ಡವರು ಇಷ್ಟು ಉಪಚಾರ ಮಾಡುವಾಗ
 ನಾನು ಉಣ್ಣದೆ ಹೋಗುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ”
 ಎಂದು ಗುರುವಯ್ಯ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತ.

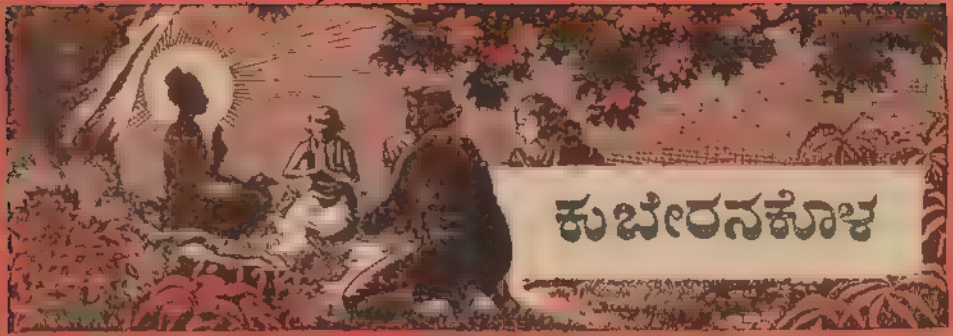
“ಓಹೊ! ಇಷ್ಟು ಉಪಚಾರ ಮಾಡ
 ಬೇಕೇನು? ಏನೂ ಬೇಡವಯ್ಯ. ಹೋಗಿ
 ನಾನು ಉಪಚಾರ ಮಾಡೋದೂ ಇಲ್ಲ,
 ಮಾಡಿದ್ದೂ ಇಲ್ಲ. ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ಇರುವುದೂ
 ಬೇಡ. ಹೋಗಿಬೇಗ” ಎಂದು ಹುಬ್ಬು
 ಗಂಟು ಹಾಕಿದ ಕೋದಂಡಪಾಣಿ.

“ಯಾರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಉಪಚಾರ
 ಮಾಡೆಂದೇನಿ?” ಎಂದು ಗೊಣಗಿ ಕೋಳುತ್ತಾ
 ಕೆಪ್ಪನೆ ಹೊರಟು ಹೋದ ಗುರುವಯ್ಯ.

ನಂತರ ಕೋದಂಡಪಾಣಿ ಹಣ ಎಣಿಸು
 ತ್ತಿರುವಾಗ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಬಂದು—“ಏನು
 ಗಡಿಬಿಡಿ? ಲಾಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಇಲ್ಲ”
 ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದಳು.

“ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವನಲ್ಲಿ ಹಣ ಬಾಚಿ
 ಕೊಳ್ಳುವನೋ ಎಂದು ದೀಪ ಬರುವವರೆಗೂ
 ಏನೇನೋ ನೆನಪು ಹೇಳುತ್ತಾ ಅವನ ಕೈಹಿಡಿದೆ.
 ಆಪ್ತೇ” ಎಂದ ಕೋದಂಡಪಾಣಿ.

ಕುಬೇರನಕೊಳ

ಹಿಂದೆ ದೇವದತ್ತನು ಕಾಶೀರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಬೋಧಿಸ್ವಾಮಿ ಅವನ ಮಗನಾಗಿ ಜನಿಸಿದನು. ಆ ಮಗುವಿಗೆ 'ಮಹಾರಾಜನ' ನಂಬ ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಅತ್ಯಂತ ಮಮತೆಯಿಂದ ಸಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಾದ ನಂತರ ದೇವದತ್ತರಾಜನಿಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮಗ ಹುಟ್ಟಿದ. ಆ ಶಿಶುವಿಗೆ ಸೋಮದತ್ತ ನೆಂದು ನಾಮಕರಣವಾಡಿ ಅತಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸಲಹುತ್ತಿದ್ದರು.

ಈ ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿದ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ರಾಣಿ ಮರಣ ಹೊಂದಿದಳು. ಅದಾದಿಂದ ದೇವದತ್ತನು ಬೇರೊಬ್ಬ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದ. ಮೋಹದ ಮಹದಿಯಾದ ಆಕೆಗೂ ಒಬ್ಬ ಪುತ್ರನು ಜನಿಸಿದ.

ಕಿರಿಯ ರಾಣಿಗೆ ಪುತ್ರನು ಜನಿಸಿದ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿ ರಾಜನು ಉಬ್ಬಿಹೋದ. ಸಂಶೋಧಾತಿಶಯದಿಂದ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ "ಮಗನಿಗೆ ಸಂಬಂಧವುಳ್ಳ ಯಾವುದಾದರೂ ವರವನ್ನು ಕೋರಿಕೋ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಆಕೆ

"ಈಗೇನೂ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸಮಯ ಬಂದಾಗ ನಾನೇ ಕೇಳುವೆನು" ಎಂದಳು. "ಸರಿ, ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟ" ಎಂದ ರಾಜ.

ಕಿರಿಯ ರಾಣಿಯ ಮಗನಿಗೆ ಅದಿತ್ಯನೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟರು. ಅದಿತ್ಯನು ವಿನೋದಿನೇ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನನಾಗಿ ರಾಜನಿಗೆ ಉಚಿತವಾದ ವಿದ್ಯೆಗಳೆತ್ತವನ್ನೂ ಕಲಿತು, ಪ್ರವೀಣನಾಗಿ ಕ್ರಮೇಣ ಯೌವನವಂತನಾದ.

ಒಂದುದಿನ ಕಿರಿಯ ರಾಣಿ ರಾಜನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದು "ಅಂದು ನೀವು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ವರವನ್ನು ಈಗ ಈಡೇರಿಸಬೇಕು. ನನ್ನ ಮಗನಾದ ಅದಿತ್ಯನನ್ನು ಯುವರಾಜನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು; ಇದೇ ನನ್ನ ಕೋರಿಕೆ" ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಳು.

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ರಾಜನು ಸ್ತಂಭಿತನಾದ. "ಎನಿದು, ಅರ್ಥವರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಕೋರಿಕೆ. ಪಟ್ಟದರಸಿಯ ಹಿರಿಯ ಮಕ್ಕಳು ಜೀವಿಸಿರುವಾಗ ಅದಿತ್ಯನಿಗೆ ಯುವರಾಜ ಪದವಿ ಕೊಡುವುದೆಂತು? ಇಂತಹ ಅನ್ಯಾಯದ ಕೆಲ

ಸಕ್ಕೆ ನಾನು ಕೈಹಾಕಿದರೆ ಜನ ನನ್ನನ್ನು ನಿಂದಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಅಪವಾದಕ್ಕೆ ಹೆದರ ಬೇಡವೇ? ಈ ನಿನ್ನ ಕೋರಿಕೆ ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ. ಇದು ನಡೆಯಬಾರದು” ಎಂದು ಖಚಿತವಾಗಿ ನುಡಿದ.

ಈ ರೀತಿ ರಾಜನು ತನ್ನ ಮಾತನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದರೂ ಕಿರಿಯರಾಣಿ ಧೃತಿಗಡಲಿಲ್ಲ; ತನ್ನ ಧೋರಣಿ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಆಗಾಗ ಗಂಡನನ್ನು ಪೀಡಿಸಿ ನಿರ್ಬಂಧಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ರಾಜನಿಗೆ ಬೇಸರವಾಯಿತು. ‘ಕಿರಿಯ ರಾಣಿಯದು ಹಠಮಾರಿಗುಣ. ತಾನೋ ಅಕೆಯ ಮಾತಿಗೆ ಎದುರಾಡಲಾರ. ತನ್ನ ಮಗನ ಮೇಲಿನ ಮೋಹದಿಂದ ಅಕೆ ಹಿರಿಯ ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರಿಗೂ ಹಾನಿಮಾಡಿದರೂ ಮಾಡ ಬಹುದು. ಇದು ಸಹಜ’ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ಒಂದು ದಿನ ತನ್ನ ಹಿರಿಯಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಕರೆದು ಸಮಸ್ತ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ. ಕೊನೆಗೆ ಆತನು,

“ಮಕ್ಕಳೇ, ನಿಮಗೆ ತೊಂದರೆಯುಂಟಾಗಬಹುದೆಂದು ನನಗೆ ಭಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ನೀವು ಈಗಲೇ ಅಡವಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹೇಗೋ ಒಂದು ರೀತಿ ಜೀವಿಸಿಕೊಂಡಿರಿ. ನನ್ನ ಅನಂತರ ರಾಜ್ಯ ನಿಮಗೇ ಲಭಿಸುವುದು. ಆಗ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನೀವು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸಬಹುದು” ಎಂದ.

ಈ ಹಿತವಚನವನ್ನು ಕೇಳಿ ತಂದೆಯ ಅಜ್ಜಿ ಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಲು ಮಹಾಶಾಸನನೂ ಸೋಮ

ದತ್ತನೂ ಕೂಡಲೇಕಾಡಿಗೆ ಹೋದರು. ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಕಂಡು, ಅದಿತ್ಯನೂ ಹಟಹಿಡಿದು ಅವರ ಬೆನ್ನು ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದ. ಸಹೋದರು ಮೂವರೂ ಸುತ್ತಿ ಸುತ್ತಿ ಹಿಮಾಲಯಾ ಪರ್ವತ ಪ್ರದೇಶದ ಹತ್ತಿರ ಬಿದ್ದ ಒಂದು ದಟ್ಟವಾದ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡರು.

ಮಾರ್ಗಾಯಾಸದಿಂದ ಅದ ಬಳಲಿಕೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರು ಒಂದು ಮರದ ಸೆರಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಾದ ತರುವಾಯ ಮಹಾಶಾಸನನು, ಅದಿತ್ಯನೊಂದಿಗೆ “ತಮ್ಮಾ, ಆದೋ ಆ ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲಲ್ಲಿರುವ ಮರದ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಕೊಳ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ

ನೀನು ಬಾಯಾರಿಕೆ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು, ತಾವರಿ ಎಲೆಯನ್ನು ದೊನ್ನೆಗಳಂತೆ ಮಾಡಿ, ಅಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ನಮಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದ.

ಅಣ್ಣನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಆತನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ತೆರಳಿ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಇಳಿಯಲು ಹೋದ. ಆದರೆ ಒಂದು ಪಿಶಾಚಿ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನೀರಿನ ತಳಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದ ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿತು.

ಆದಿತ್ಯನು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾದರೂ ಬಾರದಿರಲು, ಮಹಾರಾಸನನು ಸೋಮದತ್ತನನ್ನು ಹೋಗಿ ನೋಡಿಬರುವಂತೆ ಕಳುಹಿಸಿದ.

ಸೋಮದತ್ತನನ್ನೂ ಸಹ ಸೆರೆಹಿಡಿಯಿತು ಆ ಪಿಶಾಚಿ. ಸೋಮದತ್ತನೂ ಕೂಡ ಹಿಂದಿ

ರುಗದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಮಹಾರಾಸನನು ಖಡ್ಗವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ತಾನೇ ಕೊಳದ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋದ. ಎಷ್ಟು ಹುಡುಕಿದರೂ ತಮ್ಮಂದಿರು ಕಾಣಬರಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೇನೋ ಅಪಾಯ ಸಂಭವಿಸಿರಬೇಕೆಂದು ನೆನೆಸಿ, ಮಹಾರಾಸನನು ಹಾಗೇ ಕೊಳದ ಕಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದ್ದ. ಮಿಕ್ಕವರಿಬ್ಬರಂತೆ ಈತ ಹುಡುಕಿ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಇಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಮರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪಿಶಾಚಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು.

ಆಗ ಆ ಪಿಶಾಚಿ ಬೇಡರವನ ವೇಷ ತಾಳಿ ಮಹಾರಾಸನನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು “ಅಯ್ಯಾ ತುಂಬಾ ಬಳಲಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿರುವಿರಿ. ಈ ಕೊಳದ ನೀರು ತುಂಬಾ ತಂಪಾ ಗಿರುತ್ತದೆ. ಕುಡಿದು ಬಾಯಾರಿಕೆ ತೀರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿತು.

ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಹಾರಾಸನನು “ಎಲಾ, ನಿನ್ನ ರೀತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನ್ನ ತಮ್ಮಂದಿರಿಬ್ಬರಿಗೂ ನೀನೇ ಏನೋ ಮೋಸಮಾಡಿರುವಂತಿದೆ” ಎಂದ.

“ಹೌದು, ನಾನು ಅವರನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿದಿದ್ದೇನೆ” ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ನುಡಿದ ಬೇಡರವನ ವೇಷ ಧರಿಸಿದ್ದ ಪಿಶಾಚಿ.

“ಏಕೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಮಹಾರಾಸನ.

“ಈ ಕೊಳವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವಂಶನ್ನರ ಹೊರತು ಮಿಕ್ಕವರೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಆಧೀನ. ಇದು ಕೆ ಬೇರ ಮಹಾರಾಜರ ಆಜ್ಞೆ. ತಿಳಿಯಿತೆ?”

“ಹಾಗಾದರೆ ನಿನಗೆ ನಜವಾಗಿ ಜ್ಞಾನ ಸಂಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯಿರುವುದೇ? ಅಂತಹ ಆಸಕ್ತಿಯಿದ್ದರೆ ನಾನು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದ ಮಹಾಶಾಸನ.

“ಹೌ, ಸಿದ್ಧವಾಗಿವೇನೆ. ಉಪದೇಶಮಾಡಿ” ಎಂದ ಆ ಬೇಡರವನು.

ಆದಕ್ಕೆ ಮಹಾಶಾಸನನು “ ನೀನು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ನಾನು ಮಾರ್ಗಾಯಾಸದಿಂದ ತುಂಬಾ ಬಳಲಿರುವೆನು. ಈಗ ಉಪದೇಶಮಾಡಲು ಚೈತನ್ಯವಿಲ್ಲ” ಎಂದ.

ಕೂಡಲೇ ಬೇಡರವನ ಪೇಷ ಧರಿಸಿದ್ದ ಆ ಪಿಶಾಚಿ ಮಹಾಶಾಸನನನ್ನು ತನ್ನ ವಸಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಆಯಾಸ ಪರಿಹಾರವಾಗುವಂತೆ ಸ್ನಾನಪಾನಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ, ಅತಿಥಿಯನ್ನು ಉಚಿತಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ತಾನು ಆತನ ಪಾದಗಳ ಬಳಿ ವಿನಯದಿಂದ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ.

“ತಮ್ಮಾ, ನೀನು ಕೋರಿದಂತೆ ಜ್ಞಾನ ಬೋಧೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಕೇಳು” ಎಂದು ಬೊಧೆ ಮಾಡಿದ ಮಹಾಶಾಸನ.

ಆಗ ಬೇಡರವನು ತನ್ನ ನಿಜ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿ “ಮಹಾತ್ಮನೇ, ನೀನು ಮಹಾ ಜ್ಞಾನಿ. ನಿನ್ನ ಮಾತಿನಿಂದ ನಾನು ತೃಪ್ತನಾದೆ. ನಿನ್ನ ತಮ್ಮಂದಿರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಾತನನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಕೊಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿರುವೆನು. ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಯಾರು ಬೇಕೋ ಕೋರಿಕೋ” ಎಂದಿತು.

ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಸಂದೇಹಿಸದೆ “ಆದಿತ್ಯನನ್ನು ಕೊಡು” ಎಂದ ಮಹಾಶಾಸನ.

ಆದಕ್ಕೆ ಪಿಶಾಚಿ “ಅಯ್ಯಾ, ಹಿರಿಯ ನಿರುವಾಗ ಕಿರಿಯವನನ್ನು ಕೋರಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನ್ಯಾಯವೇ? ಆತನ ಜ್ಯೇಷ್ಠತ್ವವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಬಹುದೇ?”

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಮಹಾಶಾಸನನು—

“ಪಿಶಾಚಿಯೇ, ನಾನೆಂದಿಗೂ ಧರ್ಮಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಾತನಾಡುವವನಲ್ಲ. ನನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ನಾನು ಉಳಿದಿರುವಾಗ, ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಗನಾದರೂ ಇರಬೇಡವೇ? ಅದು ಒತ್ತಿಟ್ಟಿರಲಿ. ಈ ನನ್ನ ಕಿರಿಯ ಸಹೋದರನಿಗಾಗಿಯೇ ಆತನ ತಾಯಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೋರಿದಳು. ನಮ್ಮ

ತಂದೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಡಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ. ಆದರೆ ಸೋದರ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಅನಾಯಕನಾದ ಈ ಹುಡುಗನೂ ನಮ್ಮ ಹಿಂದೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟ. ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಅವನೂ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಹಿರಿಯವರಾದ ನಾವಿಬ್ಬರೇ ನಗರ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದಾಗ 'ಅದಿತ್ಯನಲ್ಲಿ?' ಎಂದು ಜನ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲವೇ? "ಅವನನ್ನು ಪಿಶಾಚಿ ನುಂಗಿಬಿಟ್ಟಿತು" ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ನಂಬುವರೇ? ಜನಕ್ಕೆ ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಲೋಕಾಪವಾದವನ್ನು ಸಹಿಸಬಲ್ಲವೇ?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ.

ಆಗ ಪಿಶಾಚಿ "ಮಹಾತ್ಮನೇ? ನೀನು ಜ್ಞಾನಸಂಪನ್ನನು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ, ನಿನ್ನ ನಡೆನುಡುಗಳಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವು ಎಷ್ಟು ಕಾಣುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ಆತನ ತಮ್ಮಂದಿರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ತಂದು ಮಹಾಶಾಸನನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ. ಅಂದಿನಿಂದ ಆ ಮೂವರು ಸಹೋ

ದರರು ಪಿಶಾಚಿಯೊಂದಿಗೆ ಗೆಳೆತನ ಬೆಳೆಸಿದರು. ಅಲ್ಲೇ ಅವರು ಅದರ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ಕಾಲ ದಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕೆಲ ದಿನಗಳಾದನಂತರ ದೇವದತ್ತನು ಮರಣಿಸಿದನೆಂದು ಸುದ್ದಿ ಬಂತು. ಮಹಾಶಾಸನನು ಸಹೋದರರನ್ನೂ ಪಿಶಾಚಿಯನ್ನೂ ತನ್ನ ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಕಾಶೀರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡ.

ಹಿರಿಯನಾದ ಮಹಾಶಾಸನನು ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇರಿದ. ತಮ್ಮನಾದ ಸೋಮದತ್ತನನ್ನು ತನ್ನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯನ್ನಾಗಿಯೂ, ಕಡೆಯ ಸಹೋದರನಾದ ಅದಿತ್ಯನನ್ನು ಸೇನಾಧಿಪತಿಯನ್ನಾಗಿಯೂ ನೇಮಿಸಿದ.

ತಮಗೆ ಉಪಕಾರಮಾಡಿದ ಪಿಶಾಚಿಯನ್ನು ಮಹಾಶಾಸನನು ಮರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಿವಾಸವನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಅದರ ಊಟ ಉಪಚಾರಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಏರ್ಪಾಟುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದ. ಪಿಶಾಚಿಯೂ ಅವನಿಗೆ ಅಧೀನವಾಗಿ ಸುಖವಾಗಿತ್ತು.

ಮ ರ ಯ ಳ್ಲಿ ರು ವ ಉ ರು ಗ ಳು

ಇಲ್ಲಿ ಕೆಳಗೆ ಹದಿನೈದು ವಾಕ್ಯಗಳಿವೆ. ಒಂದೊಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೊಂದು ಉರು ಅಡಗಿಕೊಂಡಿದೆ. ಅದು ಯಾವ ಉರು ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವೇ ನೋಡಿ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಿರಿ. ನಿಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ ಈ ಪುಟವನ್ನು ತಲೆಕೆಳಗೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಸಾಕು. ತಿಳಿದುಬಿಡುತ್ತದೆ.

೧. ಇದೋ ಕಾರಿನಬೊಂಬೆ—ಬೊಂ ಬೊಂ ಬೊಂ, ಬಾಯಿಲ್ಲಿ ಮಗೂ!
೨. ಪದವಿಗೆ ತಕ್ಕ ಉಡುಗೆ ಉಡು; ಪಿಸುಣನಾಗಬೇಡ.
೩. ಪಂಚಾಂಗ ದಾಧಾರವಾಡತೊಡಗಿ ಮನೆ ಮಗುಚಿತು !
೪. ಅಮಿರ್ಖಾನ್ ಪೂರ್ಣ ತೊಗರಿಬೇಳೆ ವ್ಯಾಸಾರಿ.
೫. ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾದ.
೬. ಸುಧಾಕರ್ ನೂಲುನೂತೇ ಲಕ್ಷಾಧಿಕಾರಿಯಾದ.
೭. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸರಸಿ ಮೌನಮುಖಿಯಾದಳು.
೮. ಕಳ್ಳನ ಮೈ ಸೂರಿನಡೆಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಬಂತು.
೯. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ 'ಅಹಂ' ಪರ್ಮೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಒಂದು ಪದ.
೧೦. ಕಡುಚತುರ ಕಾಳಪ್ಪ ಒಂದು ಹೊಸಾಕಾರ್ ಕೆಳವುಮಾಡಿ ತಂದ.
೧೧. ಕುರುಪೊಡೆದಾಗ ನಡುನಿಶಿ; ರಸಿಗೆಯೊಸರಿದ್ದು ತಿಳಿಯಲೇ ಇಲ್ಲ.
೧೨. ನೋಡಿಲ್ಲಿ ಮುಳ್ಳು ಕಂತಿತು.
೧೩. ಅನ್ನದ ಕಲ ಕತ್ತಿಯೊದ್ದೊಡೆಯಿತು.
೧೪. ಸಂತಸವಾಂತಿರು, ಪತಿಬರುವನೀಗ.
೧೫. ಕೃಷ್ಣನಾಡಿದುದು ಪ್ರೇಮದ ರಾಸಕ್ರೀಡೆ.

ಮೊದಲನೆಯ *೫೮

*೫೩೩೩೩ ೦೦೮

*೧೧೧೧೧೧೧೧ *೫

*೫೫೫೫ *೫೮

*೫೫೫ *೩

*೫೫೫೫೫೫ *೫

*೫೫೫೫ *೫೮

*೧೧೧೧೧೧೧೧ *೫

*೫೫೫೫೫೫ *೫

೦೦೮ *೫೮

*೫೫೫ *೩

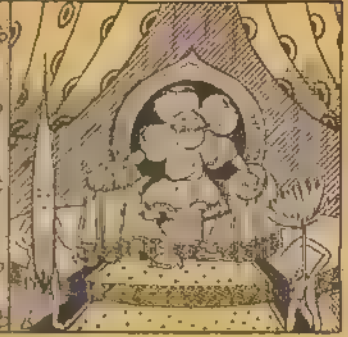
*೫೫೫೫ *೫

*೫೫೫ *೫೮

*೧೧೧೧೧೧೧೧ *೫

*೫೫೫೫೫೫ *೫

ಪುಷ್ಪವನದಲ್ಲಿ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು

ಲಾಸಣ್ಯಪುರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಂದನವನ. ವನದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹೂವಿನ ತೋಟ. ಆ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಸೊಗಸಾದ ಒಂದು ಕೊಳ. ಅದರ ತುಂಬಾ ಹೂ. ಎಲ್ಲೋ ಪುಷ್ಪಮಯ. ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಹೂವುಗಳು, ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಪುಷ್ಪಗಳು. ಸುವಾಸನೆಯನ್ನು ಹೊರಹೊಮ್ಮಿಸಿ ಪರಮಾನಂದ ಗೊಳಿಸುವ ಕುಸುಮಗಳು ನೆಲದಮೇಲೂ, ನಿರೀನಮೇಲೂ ಹರಡಿದೆ.

ಇಷ್ಟು ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾಗಿರುವ ಕುಸುಮಗಳಿಗೆ ರಾಜನಿರುವನು. ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಆ ರಾಜನು ದರ್ಬಾರುಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ತೀರ್ಥ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಬಹಳಕಾಲ ಪುಷ್ಪರಾಜ್ಯ ರಾಮ ರಾಜ್ಯದಂತೆ ಸುಖಮಯವಾಗಿ ಸಾಗಿತು.

ಆದರೆ ಒಂದು ದಿನ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಹೂ ದೋಟದಲ್ಲಿ ಭಾರಿ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಮಂತ್ರಿ ಪದವಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟೊದಗಿತು. ಪೊದರಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ತಾಳೆಹೂ ನಯ್ಯಾರದಿಂದ ಎದ್ದು “ನನ್ನ ಪರಿಮಳ

ಯೋಜನೆಗಳ ದೂರ ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತದೆ. ನಾನು ಹೊರಹೊಮ್ಮಿಸುವ ಸುಗಂಧಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಜನರು ‘ಅಹಾ ಎಲ್ಲಿಂದ ಈ ಸುವಾಸನೆ ಬರುತ್ತಿದೆ’ ಎಂದು ದಿಗ್ಭ್ರಮೆ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ನಾನು ಗಣ್ಯನು” ಎಂದಿತು.

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ರೋಷಗೊಂಡು ನಿರೀನಿಂದ ಕಮಲ ತನ್ನ ಜಡೆಯನ್ನಾಡಿಸುತ್ತಾ ಮೇಲಕ್ಕೇರ್ದಿತು. “ನಿನ್ನ ಹಿರಿಮೆ ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಮೈತುಂಬಾ ಮುಳ್ಳು. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಅಂದವಾಗಿದ್ದರಲ್ಲವೇ ಉಳಿದ ಸಂಗತಿ? ಪುಷ್ಪ ಜಾತಿಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅತ್ಯಂತ ಅಕರ್ಷಣೀಯ ವಾಗಿರುವ ನನ್ನನ್ನು ಪಡೆಯಲು ರಾಣೀವಾಸ ದವರು ಆತುರಪಡುತ್ತಾರೆ” ಎಂದಿತು.

ಇದಕ್ಕೆ ತಾಳೆಹೂ ಮೇಲ್ದಾಯ್ದು “ಏನು, ಕೆಂಪಾಗಿ ನೋಡಲು ಗೊಂಬೆಯಂತಿದ್ದರೆ ಸರಿ ಹೋಯಿತೇ? ಮುಳ್ಳು ಮುಳ್ಳು ಎಂದು ಬಡ ಬಡಿಸುತ್ತಿರುವೆಯಲ್ಲಾ ಗೊಬ್ಬಳಿ ಹೂವ

ಗಿಲ್ಲವೆ, ಗುಲಾಬಿಗೆ ಮುಳ್ಳಿಲ್ಲವೇ? ಅವರೇನು ಸಾಮಾನ್ಯರೇ? ಆಲೋಚನೆಮಾಡಿ ಮಾತಾಡು” ಎಂದು ಗದರಿಸಿತು.

ಈ ಗೊಂದಲ ಕೇಳಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಹೂಗಳೆಲ್ಲಾ ಓಡಿಬಂದವು. ಕೆಲವು ಅವಕ್ಷಕ್ಕೆ, ಕೆಲವು ಈ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವು. ಭಾರಿ ರಗಳೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು.

ಈ ರಗಳೆ ಹೂರಾಜನ ವರಿವಿಗೂ ಮುಟ್ಟಿತು. ರಾಜ ಬಂದ. ಆಗ ದರ್ಬಾರಿಗೆ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿ ಸೂರ್ಯಕಾಂತಿಹೂ. ಇದು ಹಗಲೆಲ್ಲಾ ಸೂರ್ಯನ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ರಾತ್ರಿಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿ ತೀರ್ಪೀಯುವುದು.

ಕಮಲ, ತಾಳೆಹೂಗಳ ಜಗಳ ಮಾರನೇಯ ದಿನಕ್ಕೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಲಾಯಿತು. ಮಾರನೇಯದಿನ ವಾದಿ ಪ್ರತಿವಾದಿ ಮೊದಲೇ ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನವನ್ನು ಸೇರಿದವು.

ಕತ್ತಲು ಸಮಯ. ವಾದಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವಕೀಲರೊಂದಿಗೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿ ಮತ್ತು ರಾಜನು ಉಚಿತಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಆಲಂಕರಿಸಿದರು. ಮೊದಲು ಕಮಲದ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ ಸಮಜಾಯಿಸಿ ಹೇಳುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು.

ಕಮಲದ ಪಕ್ಷ ವಹಿಸಿದ್ದ ವಕೀಲನು ಎದ್ದು ನಿಂತು “ಪ್ರಭು, ನಮ್ಮ ಕಮಲದ ಪ್ರತಿಭೆ ಸೂರ್ಯನಿರುವಷ್ಟು ಸಮಯವೇ ಹೊರತು, ರಾತ್ರಿಯಾದರೆ ಕಮಲಕ್ಕೆ ಮಾತನಾಡಲೂ

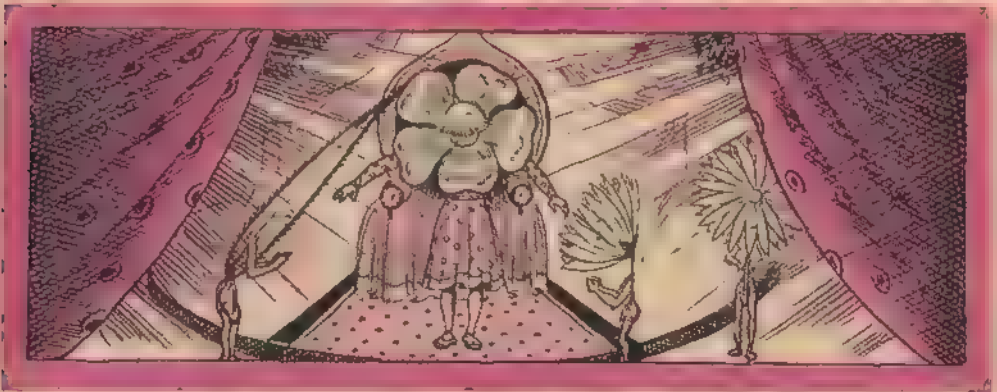
ಬರುವಂತಿಲ್ಲ” ಎಂದನು. ತೊಂದರೆ ಒದಗಿತು. ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿ ತೀರ್ಮಾನ ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿಹೊತ್ತು ಕಕ್ಷಿಗಾರ ಮಾತನಾಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಈ ಜಗಳದ ತೀರ್ಮಾನ ಹೇಗೆ? ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ, ಮಾರನೇಯ ದಿನಸಕ್ಕೆ ವಾಯಿದೆ ಕೊಡಲಾಯಿತು.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಾಳೆಹೂವಿಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಉಪಾಯ ಹೊಳೆಯಿತು. ಅದೇನೆಂದರೆ ಬೆಳಕು ಕೊಡುವ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಎಲೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆನ್ನಿಸಿತು. ಸೂರ್ಯನಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೂ ಸಹ ತನ್ನ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಆ ಎಲೆ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೇ ಬೆಳಗಬಲ್ಲದು. ಈ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ತಾಳೆಹೂ ಬೆಳಕುನೀಡುವ ಎಲೆಯನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿತು.

ಮಾರನೇಯು ವಿನ ಪುಷ್ಪರಾಜದ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲಾ ದರ್ಬಾರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾದರು. ರಾಜ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದರು. ಅಂದು ಸಮಯ ಮೀರಿದರೂ ಸಂಜೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಶಾಂತಿಗಾಗಿ ತನ್ನ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಸೂರ್ಯನು ಮುಳುಗುವ ಮುನ್ನ ಸೂರ್ಯಕಾಂತಿ ಹೂದರ್ಬಾರಿಗೆ ಬಂದುದನ್ನು ಕಂಡು ಎಲ್ಲರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾದರು.

ವಾದಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಪರ ವಕೀಲರು ಬಿರುಸಾಗಿ ವಾದಿಸಿದರು. ಚರ್ಚೆ ಮುಗಿದ ನಂತರ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿ ಈ ರೀತಿ ತೀರ್ಪಿತ್ತರು: “ಈ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾಗಿರುವ ವಾದಿ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಇಬ್ಬರೂ ಹಿರಿಯರು. ಪ್ರಮುಖರು. ಪರಿಮಳಕ್ಕೆ ತಾಳೆ; ಅಂದಕ್ಕೆ ಕಮಲ. ಜಗತ್ತಿಗೆ ಇಬ್ಬರೂ ಅವಶ್ಯಕ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಈ ದಿನಸವನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.”

ಆಗ ರಾಜನು ಸಿಂಹಾಸನದಿಂದ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಮುಗುಳುನಗೆ ಬೀರುತ್ತಾ “ಗೌರವ ನೀಯ ನಮ್ಮ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಗಳು ತೀರ್ಮಾನ ತುಂಬಾ ಯುಕ್ತವಾದುದು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಐಕಮತ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಈ ಕೀಟಲೆ ಜಗಳಗಳಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಮಾನವರು ನಮಗೆ ಹಿಂಸೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವರು. ಪಂಗಡರು ಅಂದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕುತ್ತಿಗೆಗಳನ್ನು ಕಿವುಚಿ ಧರಿಸುತ್ತಿರುವರು! ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಸನ್ಮಾನಿಸಲು ನಮ್ಮ ಜಾತಿಯನ್ನು ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಂತೆ ನಾಶ ಮಾಡಿ ಹಾರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಏನೇ ಅನ್ಯಾಯ? ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿ ಸುಭದ್ರವಾಗಿ ಇರಬೇಕಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ಬಯಸುವ ಉತ್ತಮ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಗತ್ಯ. ಈಗ ಒಂದೊಂದು ಗುಣಕ್ಕೆ ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆದಿರುವ ತಾಳೆ ಹೂ, ಕಮಲ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಆಸ್ಥಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿರುತ್ತೇವೆ” ಎಂದ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿಸಿ ಪುಷ್ಪ ಜಾತಿಯೆಲ್ಲಾ ಜಯಜಯಕಾರ ಮಾಡಿತು.

ಅಂಗವಸ್ತ್ರ

ಆರಾವಳಿ ಬೆಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಚಿದಾನಂದನಂಬ
ಒಬ್ಬ ಯೋಗಿ ಇದ್ದ. ಒಂದುದಿನ ಹಸ್ತಪದ್ಮ
ವರ್ಷದ ಬಾಲಕನೊಬ್ಬ ಪ್ರಾಣಭಯದಿಂದ
ಓಡೋಡಿಬಂದು ಆತನ ಪಾದಗಳಮೇಲೆ
ಬಿದ್ದು ಶರಣಾಗತನಾದ.

ಯೋಗಿ ಆ ಬಾಲಕನ ಮೈದಡವಿ
“ಯಾರು ನೀನು. ಏನು ಆವತ್ತು ಒದಗಿದೆ?
ಅಂಜದೆ ಹೇಳು” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ನಾನು ಜಸ್ಮೀರ” ಸಂಸ್ಥಾನಾಧೀಶ್ವರ
ನಾದ ಬೀಜೀರಾಯನ ಮಗ. ನನ್ನ ಹೆಸರು
ದೇವರಾಜ. ಶತ್ರುಗಳು ನಮ್ಮ ಕೋಟೆ
ಯನ್ನು ವಶಮಾಡಿಕೊಂಡು, ನಮ್ಮ ತಂದೆ
ಯನ್ನು ಕೊಂದುಬಿಟ್ಟರು. ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು
‘ಬೆನ್ನಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ’ ಎಂದ.

ಯೋಗಿ ಕೂಡಲೇ ಒಂದು ಅಂಗವಸ್ತ್ರ
ನನ್ನು ತಂದು ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು
“ನಿನ್ನ ಪರಾಯಿ, ಅಂಗಿ ಬಿಟ್ಟಿ ಇದನ್ನು
ಉಟ್ಟುಕೋ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ರಾಜಪುತ್ರನ

ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣಿಸದಂತೆ ಸೂರಿ
ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ. ತನ್ನ ಜನಿವಾರದ ಎಳೆಗಳಲ್ಲಿ
ಒಂದನ್ನು ತೆಗೆದು ಹುಡುಗನ ಕೊರಳಲ್ಲಿ
ಹಾಕಿ “ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು? ಎಂದು ಯಾರಾ
ದರೂ ಕೇಳಿದರೆ ಸೋಮಭಟ್ಟನೆಂದು ಹೇಳು”
ಎಂದು ಸಲಹೆಯಿತ್ತ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕುದುರೆಗಳ ಗೊರಸಿನ ಸವೃಳ
ಕೇಳಿಸಿತು. ‘ಆದೋ ಅವರು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ’
ಎಂದ ದೇವರಾಜ.

“ಭಯಪಡಬೇಡ. ನನಗೊಂದು ಎಲೆ
ಹಾಕಿ, ನೀನೊಂದು ಹಾಕಿಕೊ. ಊಟಮಾ
ಡೋಣ” ಎಂದ ಯೋಗಿ.

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಬಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಇನ್ನೇನು
ತುತ್ತು ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ವೇಳೆಗೆ
ಕೆಲವರು ಓರೆಯಾಗಿ ಹಾಕಿದ್ದ ಬಾಗಿಲನ್ನು
ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. “ಯಾ
ರವರು” ಎಂದು ತಿರುಗಿ ನೋಡಿ ಕೇಳಿದ
ಯೋಗಿ. ಆತನು ಊಟಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು

ನೋಡಿ ಆ ಸವಾರರು “ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ರಾಜಕುಮಾರನಾದರೂ ಈ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದನೇ ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಲು ಬಂದೆವು” ಎಂದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಯೋಗಿ “ನಾನು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದೆನಲ್ಲಾ. ಲೋ, ಸೋಮಭಟ್ಟ, ನೀನು ಸಮಿತ್ತುಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿತರಲು ಹೋದಾಗ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಕಂಡೆಯಾ?” ಎಂದ. ದೇವರಾಜನು “ನನಗೆ ಯಾರೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ ಗುರುಗಳೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಹುಳಿ ಬಡಿಸಲೇ?” ಎಂದ ತುಸವಾದರೂ ಸಂಕೋಚಪಡದೆ.

ಸವಾರರು ದೇವರಾಜನು ಆ ಯೋಗಿಯ ಶಿಷ್ಯನಿರಬೇಕೆಂದು ಭಾವಿಸಿದರು. ಯೋಗಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ದಾರಿ

ಹಿಡಿದರು. ದೇವರಾಜನು ಯೋಗಿಯ ಪಾದಗಳಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು “ಸ್ವಾಮಿ. ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಕಾಪಾಡಿ ಪುಣ್ಯ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಯಣ ಹೇಗೆ ತೀರಿಸಲಿ?” ಎಂದ.

“ಯಣ ಗಿಣ ಇಲ್ಲ. ನಿನಗಿಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟುಕಾಲ ವಿರಲು ಇಷ್ಟವುಂಟಾಗುವದೋ ಅಷ್ಟು ದಿನಗಳಿದ್ದು ಆ ತರುವಾಯ ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲಿ ಯಾದರೂ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿಕೋ” ಎಂದ ಯೋಗಿ ಚಿದಾನಂದ.

ಖಡ್ಗ ಹಿಡಿದು ವೀರವಿಹಾರ ಮಾಡುವ ಕೈಗಳಿಗೆ ಆಡವಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಿತ್ತುಗಳನ್ನು ಆರಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತರಲು ಎಷ್ಟು ದಿನವೆಂತ ಸಾಧ್ಯ? ಕೆಲವು ದಿನಗಳಾದ ತರುವಾಯ ದೇವರಾಜನು ಯೋಗಿಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತು “ಸ್ವಾಮಿ ನನಗೆ ಅರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿ. ಮಿತ್ರರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವೆನು” ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಕೇಳಿದ.

“ತಥಾಸ್ತು” ಎಂದು ಚಿದಾನಂದ ಯೋಗಿ ಎದ್ದು ಹೋಗಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಎಲೆಯನ್ನು ತಂದು ಅದರ ರಸವನ್ನು ಬಿದುರು ಗೊಟ್ಟಿದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ, ದೇವರಾಜನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, “ಈ ರಸ ಕಬ್ಬಿಣವನ್ನು ಚಿನ್ನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು. ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಹಣ ಬೇಕಾಗುವುದು. ಅದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ”.

ದೇವರಾಜನು ಅದನ್ನು ಜತನಮಾಡಿ “ನಿಮ್ಮ ಜ್ಞಾನಕಾರ್ಥವಾಗಿ ಈ ಅಂಗವಸ್ತ್ರ

ವನ್ನು ಸಹ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಅಪ್ಪಣೆ ದಯಪಾಲಿಸಬೇಕು” ಎನ್ನಲು ಆ ಯೋಗಿ ಸಮ್ಮತಿಸಿದನು.

ದೇವರಾಜನು ತನ್ನ ಸೋದರ ಮಾವನಾದ ಭೂತರಾಜನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋದ. ದೇವರಾಜ ನಂತೆಯೇ ಆತನ ತಾಯಿಯೂ ಸಹ ಶತ್ರುಗಳ ಕೈಯಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಅಣ್ಣನ ಮನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ಮಗನು ಬದುಕಿ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಆಕೆ ಲಗುಬಗನೆ ಬಂದು ಉಪ್ಪನ್ನು ತಂದು ದೃಷ್ಟಿ ತೆಗೆದು ಅದನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ‘ಮಗು ನಿನ್ನ ಶತ್ರುಗಳುಸಹ ಈ ಉಪ್ಪಿನಂತೆಯೇ ಕರಗಿ ರೂಪು ಇಲ್ಲದಂತೆ ಆಗಲಿ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅಪ್ಪಿ ಕೊಂಡಳು.

“ಅಮ್ಮಾ, ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಮಾವಿನಕಾಯಿ ಉದುರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಾನೊಂದು ಕೋಟಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕು. ಸೇನೆಯನ್ನು ಶೇಖರಿಸಬೇಕು. ಆವೇಲೆ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಿ ನಮ್ಮ ಜಸಮ್ಮೀರು ಕೋಟಿಯನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕೋಟಿ ಕಟ್ಟಲು ಒಂದಿಷ್ಟು ಸ್ಥಳ ಕೊಡುವಂತೆ ಮಾವನಿಗೆ ಹೇಳು” ಎಂದ ದೇವರಾಜ.

ಆಕೆ ಅಣ್ಣನನ್ನು ಕೇಳಿದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಭೂತರಾಜನು “ಸ್ಥಳಗಳ ಇಲ್ಲ. ಹೋಗು ಹೋಗು” ಎಂದು ಗೆದ್ದರಿದ. ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮೋಚಿ ಎತ್ತಿನ ಚರ್ಮವನ್ನು ತಂದು ರಾಜನಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ. ಆ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಕಂಡು

ದೇವರಾಜ “ಮಾವ, ಬಹಳ ಸ್ಥಳವೇನೂ ಬೇಡ. ಆ ಎತ್ತಿನ ಚರ್ಮ ಹಿಡಿಸುವಷ್ಟು ಪ್ರದೇಶ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು” ಎಂದ. ಅಷ್ಟೇ ತಾನೇ ಎಂದು ನೆನಸಿ ಭೂತರಾಜ ಒಂದು ಮರಳಿನ ಪ್ರದೇಶ ತೋರಿಸಿ, “ಅಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೋ” ಎಂದ. ‘ಎಲಾ, ಎತ್ತಿನ ಚರ್ಮದಷ್ಟು ಭೂಮಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇವನೇನು ಮಾಡುವನು’ ಎಂದು ದೇವರಾಜನ ತಾಯಿ ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡಳು. ದೇವರಾಜನು ಆ ಎತ್ತಿನ ಚರ್ಮವನ್ನು ಸಣ್ಣ ನಾರಿನಂತೆ ಕತ್ತರಿಸಿ ಒಂದೊಕ್ಕೊಂದು ಗುಂಟು ಹಾಕಿ, ಆ ಹಗ್ಗದಿಂದ ಕೆಲವು ಎಕರೆ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿ “ಇದು ಎತ್ತಿನ ಚರ್ಮ ಹಿಡಿಸುವಷ್ಟು ಪ್ರದೇಶ” ಎಂದ.

ವಾಯಿತು. ಬಳಿಕ ಅದನ್ನು ವಿಕ್ರಯಿಸಿ, ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಕೂಲಿ ಹಂಚಿಕೊಟ್ಟ.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾರಿ ಕೋಟಿ ಎದ್ದಿತು. ಅದರ ಮುಂದೆ ಭೂತ ರಾಜನ ಕೋಟಿ ತೀರಾ ಸ್ವಲ್ಪದಾಗಿ ಕಾಣಿಸು ತಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ ಭೂತರಾಜನಿಗೆ ಸೋದ ರಳಿಯನೆಂದರೆ ಆಸೂಯೆ ಜನಿಸಿತು. ಕೂಡಲೇ ತನ್ನ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸೋದರಳಿಯನ ಕೋಟಿಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತು “ನನ್ನ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಈ ಕೋಟಿ ಕಟ್ಟಿರುವೆಯಾದುದರಿಂದ ಇದು ನನ್ನದು. ಒಳ್ಳೆ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡುವಿಯೋ ಇಲ್ಲವೋ?” ಎಂದು ಗುಡುಗಿದ.

ಭೂತರಾಜನು ಬಂದು ನೋಡಿ ಎದೆ ಎದೆ ಬಡಿದುಕೊಂಡ. “ಮರಳುಗಾಡು ತಾನೇ ಮಾವಯ್ಯಾ” ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದ ದೇವರಾಜ. ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಭೂತರಾಜ ನಿಗೆ ಮನಸ್ಸು ಸ್ವಲ್ಪ ನೆಮ್ಮದಿ ಆಯಿತು. ಅರಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ. ದೇವರಾಜ ಮಾರ ನೇಯ ದಿನದಿಂದಲೇ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಸಿದ. ಉತ್ತಮ ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ, ಕೋಟಿ ಕಟ್ಟಲು ಪಾಯ ಹಾಕಿಸಿದ. ಸಾಯಂಕಾಲವಾದ ಕೂಡಲೇ ಕೆಲಸಗಾರರು ಕೂಲಿ ಕೇಳಿದರು. ಆಗ ಆತನು ಅವರ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಒಂದು ಗಡಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಯೋಗಿ ಕೊಟ್ಟ ರಸವನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಲೇಪಿಸಿದ. ಕೂಡಲೇ ಅದು ಬಂಗಾರ

ದೇವರಾಜನ ಮಾತಿನಂತೆ ಆತನ ತಾಯಿ ಭೂತರಾಜನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು “ಇದೇನು ಆಣ್ಣಾ. ನಿನಗೂ, ನಿನ್ನ ಸೋದರಳಿಯನಿಗೂ, ಯುದ್ಧವೆಂದರೇನು? ನಿನಗೆ ಈ ಕೋಟಿಯ ಮೇಲೆ ಅಷ್ಟು ಮೋಜಾದರೆ ತೆಗೆದುಕೊ. ಎಲ್ಲಿ, ಮೊದಲು ನೀನು ಕಾಲು ತೊಳೆದುಕೊ. ನಿನ್ನ ಸೈನಿಕರಿಗೂ ಒಳಗೆ ಬರುವಂತೆ ಹೇಳು. ಉಪಮಾಡುವಿರಂತೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ಯಾವ ಗಲಾಟೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ತನಗೆ ಕೋಟಿ ಲಭಿಸುವದೆಂದು ಭೂತರಾಜನು ಸಂತೋಷಗೊಂಡ. ಸೋದರಮಾವನ ಸೈನಿ ಕರಿಗೆಲ್ಲಾ ದೇವರಾಜ ಎಲೆಹಾಕಿಸಿ, ಮೃಣ್ಮುನ್ನು ಭೋಜನ ಮಾಡಿಸಿದ. ಅವರು ಕೈತೊಳೆದುಕೊಂಡು ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳ

ಮೇಲೆ ಒಂದೊಂದು ಜೊತೆ ಸಂಚೆ ಇಡಿಸಿದ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಸಂಚೆ ಉಟ್ಟು ಕೊಂಡು, ಅಂಗವಸ್ತ್ರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೋದರು. ಆದರೆ ಅವರ ಒಂದು ಅಂಚಿಗೆ ಎರೋ ಕಟ್ಟಿರು ವಂತೆ ತೋರಿತು. ಗಂಟುಬಿಚ್ಚಿ ನೋಡಿದರು. ಒಂದೊಂದು ನೂರು ವರಹಗಳಿವೆ! “ಇವು ಏಕೆ” ಎಂದರು. ಅವರು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಚಕಿತ ರಾಗಿ. ಆಗ ದೇವರಾಜನು “ಬರುವ ತಿಂಗಳ ಸಂಬಳ ಮುಂಗಡವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದ.

“ನಮ್ಮ ಸಂಬಳ ನೀವು ಕೊಡುವುದೆಂದ ರೇನು? ಅಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಸಂಬಳ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಕೇವಲ ಹತ್ತು ವರಹಗಳು. ನೀವಾವರೋ ನೂರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ”

“ಪರವಾಯಿಲ್ಲ ತಿಂಗಳು ಕೊಳ್ಳಿ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಜಸಲ್ಮೀರು ಕೋಟಿಯನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು”

ದೇವರಾಜನ ಮಾತಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷ ದಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿಸಿದರು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ದೇವರಾಜನು ಲಂಡ ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಸೈನಿಕ

ರನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿ ಕೊಂಡನೆಂಬ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು, ಭೂತರಾಜನು ಉರಿದು ಬಿದ್ದ. “ದ್ರೋಹವೆನುವಿರಾ?” ಎಂದು ತನ್ನ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಗದರಿಸಿದ.

“ಈತನು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡ ಈ ಕೋಟಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಲು ಯತ್ನಿಸು ವುದು ದ್ರೋಹವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನು” ಎಂದು ಎದುರುಬಿದ್ದರು ಸೈನಿಕರು. ಮತ್ತೇನೂ ಮಾಡ ಲಾರದೆ ಭೂತರಾಜನು ಕೂಡಲೇ ಕುದುರೆ ಹತ್ತಿ ಅರಮನೆಗೆ ಹೊರಟುಹೋದ.

ಆ ಸೈನ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಸೈನ್ಯ ಜಮಾವಣೆ ಮಾಡಿ, ಜಸಲ್ಮೀರು ಕೋಟಿಗೆ ಮುತ್ತಿಗೆಹಾಕಿ, ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಒಡಿಸಿ, ಅದನ್ನು ತನ್ನ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ದೇವರಾಜ.

ಇದಿಷ್ಟಕ್ಕೂ ಕಾರಣ ಯೋಗಿಯ ಅಂಗ ವಸ್ತ್ರವಾದುದರಿಂದ ಅವನಿಂದ ದೇವರಾಜನ ಸಂತತಿಯವರು ಪದ್ಮಾಭೀಷಿತ ಸಮಯ ದಲ್ಲಿ ಅಂಗವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಭುಜದಮೇಲೆ ಧರಿಸು ವುದು ಪದ್ಧತಿ ಆಯಿತು.

ಮಾಂತ್ರಿಕ ಸೊಬ್ಬನು ಜೀವನ ನಿಕ್ಕುತ
ಯಂತ್ರ ಬೊಂಬೆಗಳ ಮಾಡಿದನು.

ಡ್ರಾಯಿಂಗ್ ರೂಮಲಿ ಕುರ್ಚಿಗಳಲ್ಲಿ
ಠೀವಿಯಲವುಗಳ ನಿಸಿದನು.

ಕೈಯಲಿರುವ ಆ ಪತ್ರಿಕೆ ನೋಡುತ್ತ
ಶಿರಃಕಂಪನನ ಮಾಡುವುದೊಂದು
ಬಾಲ ಬಾಲೆಯರು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರೆ
ಭಲೇ ಸಲಾಮನು ಹೊದೆಯುವುದೊಂದು.

ಒಂದೇ ವಿಧದಲಿ ತಲೆ ವಾಗಿಸುವಾ
ಬೊಂಬೆಗಳೆಲ್ಲರು ನೋಡಿದರು.

ನಿಜ ಮನುಷ್ಯನೋ ಬೊಂಬೆಯೋ ತಿಳಿಯದೆ
ತಮ್ಮೊಳು ಚರ್ಚೆಯ ಮಾಡಿದರು.

ಲೀಲಾ, ಲಾಲೀ ಎಂಬವ ರಿಬ್ಬರು
ಇದರ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ತೊಡಗಿದರು
ಆಟದ ಬಿಡುವಿನ ದಿನದಲಿ ಎಲ್ಲರು
ಆಟಪಾಟದಲಿ ಇರುವಾಗ
ಮಾಂತ್ರಿಕನು ಮನೆಗೆ ಬೀಗವ ಹಾಕಿ
ಕೂಟ ಕೂಡಿಸಲು ಹೋದಾಗ,
ಕೂಟದಿ ಆತನು ಮಾತಾಡುತ್ತಿರೆ
ಲೀಲಾ ಆತನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದು,
ಜೇಬಿಂ ಬೀಗದಕೈಯನು ಜಾರಿಸಿ
ಜಾರಿ ಹೋದಳಲ್ಲಿದೆದ್ದು.

ಒಬ್ಬಳೆ ಮಾಂತ್ರಿಕನಾ ಮನೆಹೊಕ್ಕು
ಬೊಂಬೆಗಳನೆಲ್ಲ ನೋಡಿದಳು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ಮಾಂತ್ರಿಕ ಬರುತ್ತಿಹ
ಶಬ್ದವನ್ನವಳು ಕೇಳಿದಳು.

ಎತ್ತ ಹೋಗಲೂ ದಾರಿಯ ಶೋರದೆ
ಮಾಯವಾಗಲೂ ಮಾರ್ಗವ ಕಾಣದೆ
ಸಾಲೂ ಬೊಂಬೆಗಳೊಂದಿಗೆ ತಾನೂ
ಬೊಂಬೆಯಂತೆಯೇ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟಳು.

‘ಬೀಗಹಾಕಲಿಕೆ ಮರೆತೆನೆ?’ ಎನ್ನುತ
ತೆರೆದ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕಾ ಮಾಂತ್ರಿಕ
ಎರಡೂ ಬದಿಗಳ ಪರಿಸಿ ನೋಡುತ್ತ,
ಸರಿಯಾಗಿದೆಂದು ತಲೆಯೊಲಿಯುತ್ತ,
ಬಹಳಾನಂದವ ಹೊಂದಿದನು.

ಬೊಂಬೆಗಳಾ ಬಳಿ ಸುತ್ತೂ ತಿರುಗುತ
ಗಟ್ಟಿಸಿ ಮಂತ್ರವ ಹೇಳಿದನು.

ನೋಡುತಲಿರಲು ಲೀಲಾ ಮೆಲ್ಲನೆ
ತಲೆ ತಿರುಗಿಸಲಾ ಮಾಂತ್ರಿಕನು
ತನ್ನ ಮಂತ್ರಗಳ ಮಹಿಮೆಯದೆಂದೇ
ತನ್ನಲಿ ತಾನೇ ಉಬ್ಬಿದನು.

ಗೋಡೆಯೇರಿಯಾ ಕಿಟಕಿಯತೂರಿ
ಮೆಲ್ಲ ಬಂದನಾ ಲಾಲೀ ಒಳಗೆ.

ಲೀಲೆಗೆ ಕಾಣಿಸುವಂತೆ ಬಳಿಯ ಪಡ
ಸಾಲೆಯಲೇ ನಿಂತಿದ್ದನು ಲಾಲಿ.

ಮಂತ್ರವು ಜೋರಾದಂತೆ ಈ ಬೊಂಬೆ
ಯಂತ್ರದ ಕದಲಿಕೆ ಜೋರಾಯ್ತು.

ಇದ ನೋಡುತ್ತಾ ಮಾಂತ್ರಿಕ ತನ್ನಲಿ
ಮುದದಿಂದುಬ್ಬುವದೂ ಜೋರಾಯ್ತು.

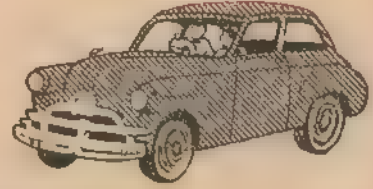
ಕಿರುನಗು ನಗುತ ತಲೆ ಕೊಂಕಿಸುತ
ಕರಗಳನೆತ್ತುತ ಕಣ್ಣು ತಿರುಗಿಸುತ
ಮೆಲ್ಲನೇಳುವಾ ಬೊಂಬೆಯ ಕಂಡು,
ತನ್ನ ಮಹಿಮೆಗೇ ತಾಬಿರಗು ಗೊಂಡು,
ಮಾಂತ್ರಿಕನಂತೇ ಮೈಮರೆತ್ತಿದ್ದ.

ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಕನ್ಯೆಯ ಹಾಗಾ ಬೊಂಬೆ
‘ಲಾಲೀ’ ಎನ್ನುತ ಕೂಗಿತು!

ಒಡನೆಯೆ ಬಾಣದ ಹಾಗೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ
ಲಾಲೀ ಓಡುತ ಸರನೆಬಂದು
ಲೀಲೆಯ ಕೈಯನು ಹಿಡಿದನು ಚಟ್ಟನೆ
ಓಡಿದರವರಿಬ್ಬರೂ ತಟ್ಟನೆ!
ಮಾಂತ್ರಿಕನೇನೂ ತಿಳಿಯದೆ ಅಲ್ಲೇ
ಬೆಳ್ಳು-ಬೆರಗು-ಬಿಜ್ಜರು ಬಿದ್ದ !!

ಅ ದೂ — ಬ ದೂ

ಮಕ್ಕಳಿರಾ!—ಈ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮೋಟಾರುಗಳಿವೆ. ಹೌದೇ? ಅವು ಒಂದರ ಎದುರಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಬರುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಅವೆರಡೂ ಒಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದಾವೇನೋ ಎಂದಲ್ಲವೇ ನಿಮ್ಮ ಭಯ! ಹೆದರಬೇಡಿ. ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸರಿ ನೋಡಿ, ಎರಡು ಮೋಟಾರುಗಳನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದು ನಿಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮೂಗಿನ ನೇರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ. ಅಷ್ಟೇ, ಎಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ನೋಡೋಣ! ಮೋಟಾರುಗಳು ಎರಡೂ ಅವಕ್ಕರೇ ಬಾಗುತ್ತಯಾಗಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿವೆಯಲ್ಲವೇ!

ಇದೊಂದು ಕಾಡು ಹಂದಿ. ಇದಕ್ಕಿರಲು ಉದ್ದವಾದ ದಂತಗಳಿವೆ. ಅವು ತಲೆಯಕಡೆ ಬಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಗೆಡ್ಡೆಗಣಸನ್ನು ಅದರಿಂದ ಆಗಿದ್ದು ತಿನ್ನುವುದರಿಂದ, ಅವು ಆಗಾಗ ಸವೆದು ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆ ಸವೆಯದಿದ್ದರೆ ಅವು ಬೆಳೆದು ತಲೆಗೆ ಚುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲದೆ ಅದರ ಮರಣಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು.

★

ಇದು ನೀಲಿ ತಿಮಿಂಗಲ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುವ ತಿಮಿಂಗಲಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅಪಾರ ಅಕ್ಕಿತಿಹೊಂದಿದೆ. ಇದರ ಉದ್ದ 100 ಅಡಿ. ಇದು ಮಿನಿಸೊಟಾಗೆ ಸೇರಿದುದೆಂದು ಬಹಳ ಜನ ಹೇಳುವರು. ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದು ಮೊಲೆಯುಣ್ಣುವ ಪ್ರಾಣಿ. ಅಂದರೆ ಹಾಲಿತ್ತು ಬೆಳೆಯುವ ಜಂತು. ಇದರ ನಿವಾಸ ಉತ್ತರ ಅಟ್ಲಾಂಟಿಕ್ ಸಮುದ್ರ.

ಸರಳಜೀವಿ

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಾಮಸಿಂಹನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ರಾಜನಿದ್ದ. ಆತನು ರಾಜ್ಯಾದಾಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗವನ್ನು ಮಾತ್ರ ತನ್ನ ಸ್ವಂತಕ್ಕೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಉಳಿದುದನ್ನು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಪ್ರಜೆಗಳ ಸುಖ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ಕೆಲವು ಗ್ರಾಮಗಳಿಂದ ವಸೂಲಾಗುವ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಖರ್ಚಿಗಾಗಿ ಬಳಸಿ, ಒಂದೊಂದು ಗ್ರಾಮದಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಆದಾಯವನ್ನು ಒಂದೊಂದು ಖರ್ಚಿನ ಬಾಬತಿಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅಂದರೆ ಒಂದು ಊರಿನ ಕಿಸ್ತುಹಣ ಭೋಜನಕ್ಕಾಗಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಗ್ರಾಮದಿಂದ ಬರುವುದನ್ನು ಉಡುಪುಗಳಿಗಾಗಿ, ಮತ್ತೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯ ಆದಾಯವನ್ನು ರಾಣೀವಾಸದವರಿಗಾಗಿ, ಹೀಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಬೆಳೆಯಾಗದಿದ್ದರೆ ಆದಾಯ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಆಗ ಆದಾಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನೇ ಹೊರತು ಆ

ಖರ್ಚಿಗಾಗಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಮಿಸಲಾದ ಹಣವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಎಂದೂ ಮುಟ್ಟುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಅವನು ತಪ್ಪದೆ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ನಿಯಮ.

ಒಂದು ದಿನ ರಾಜಸಭೆ ನೆರೆದಿರುವಾಗ ಒಬ್ಬ ಮೊಗಳುಭಟ್ಟನು ಹಾಜರಾದ. ತನ್ನ ಕವಿತ್ವದಿಂದ ರಾಜನ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾದ. ಸ್ವಂತ ಖರ್ಚಿಗಾಗಿ ನಿಗದಿಮಾಡಿರುವ ಗ್ರಾಮಗಳ ಹೆಸರು ಹೇಳಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಕೇಳುವಂತೆ ಹೇಳಿದ, ಆ ರಾಜ.

ರಾಜನ ಭೋಜನಕ್ಕಾಗಿದ್ದ ಆ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಕೇಳಿಕೊಂಡ ಆ ಭಟ್ಟ. ಕೂಡಲೇ ಅವನಿಗೆ ರಾಜನು ದಾನಪತ್ರ ವೊಂದನ್ನು ಬರೆಯಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ.

ರಾಜನಿಗೆ ಮೊಸರಿನಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆ ಕಲಿಸಿ ತಿನ್ನುವುದು ಅಭ್ಯಾಸ. ಮಾರನೇಯ ವರ್ಷ ಉಗಾದಿ ದಿವಸ ಅಡಿಗೆಯವನು ಸಕ್ಕರೆ ಸೇರಿಸದೆ ರಾಜನಿಗೆ ಮೊಸರನ್ನು ಬಡಿಸಿದ. ರಾಜನು ಅದನ್ನು ಬಾಯಿಗೆಟ್ಟು ನೋಡಿ

“ಸಕ್ಕರೆ ಮರೆತೆಯಲ್ಲ ಯ್ಯಾ, ಹಾಕಿ ಕಲಸಿತಾ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ಅಡಿಗೆಯವನು ವಿನಯದಿಂದ “ಮಹಾ ಪ್ರಭೂ, ಮರೆತಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಭೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಏರ್ಪಟ್ಟ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆಗಾಗಿ ನಿಗದಿಯಾಗಿದ್ದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತಾವು ಯಾವಿಗೋ ದಾನ ಮಾಡಿದಿರಂತೆ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ತಮಗೆ ಸಕ್ಕರೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು” ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಂಡ.

ಅದಕ್ಕೆ ರಾಜನು “ಹೌದು. ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನೇ ಇರಬೇಕು ಭಟ್ಟನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು. ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಸಕ್ಕರೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಅಂದಿನಿಂದ ಸಕ್ಕರೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದ.

ಬಟ್ಟೆಬರೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ ರಾಜನು ಮಿತವಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಗ್ರಾಮದ ವರಮಾನದಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸರಿಗಟ್ಟುವನು.

ಸಾಮಂತರಾಜರ ಪೈಕಿ ಜಸವಂತಸಿಂಹನಿಗೂ ಸಂಗ್ರಾಮಸಿಂಹನಿಗೂ ತುಂಬಾ ಸುಲಿಗೆ. ಜಸವಂತಸಿಂಹ ಮಹಾರಾಜರ ಪೋಷಾಕು ನೋಡಿದ. ಅದು ತುಂಬಾ ಬಿಗುವಾಗಿ, ಹಳೆಯ ರೀತಿಯವಾಗಿರುವಂತೆ ಜಸವಂತಸಿಂಹನಿಗೆ ತೋರಿಬಂತು.

ಸಮಯ ನೋಡಿ ಒಂದು ದಿನ ಸ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿದ. “ತಾವು ಹೊಸ ನುಹ್‌ಮುಲ್ ಪೋಷಾಕನ್ನು ಧರಿಸಿದರೆ ನಾವು ಸಹ ತಮ್ಮನ್ನು ಅನುಕರಿಸಬಹುದು” ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಂಡ.

ಜಸವಂತನು ಹೇಳುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಕೇಳಿ ಸಂಗ್ರಾಮಸಿಂಹನು: “ಸರಿ, ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಆ ಸಾಮಂತನನ್ನು ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸಿದ.

ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಜಸವಂತಸಿಂಹನು ಇತರ ಸಾಮಂತರಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ತಾವು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಮಿರುಗುವ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಬಹುದೆಂದು ಅವರಿಲ್ಲಾ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟರು.

ಮಾರನೇ ದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಜಸವಂತಸಿಂಹನು ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಚಿಂಟಿಗಮಯಾರೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ಆಗ ಆತನಬಳಿಗೆ ಸಂಗ್ರಾಮಸಿಂಹನ ದೂತನು ಬಂದು, “ಸ್ವಾಮಿ, ನಿಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡನ್ನು ಮಹಾರಾಜರು ತಮ್ಮ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟುಹೋದನು. ಜಸವಂತನ ಎದೆ ಜಿಲ್ಲೆಂದಿತ್ತು. “ನನ್ನ ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾನು ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧವೇನು” ಎಂದು ಬಹಳವಾಗಿ ಯೋಚಿಸತೊಡಗಿದ.

ಎಷ್ಟೇ ಯೋಚಿಸಿದರೂ ಅದರ ಕಾರಣ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಮಹಾರಾಜರು ಯಾವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೂ ಕಾರಣವಿಲ್ಲವೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇನೋ ನೇರವಾಗಿ ಹೋಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಉಚಿತವೆಂದು, ಸಂಗ್ರಾಮಸಿಂಹನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು “ಪ್ರಭೂ ನಿಮ್ಮ ಅನುಗ್ರಹ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲು ನಾನು ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧವೇನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವಿರಾ?” ಎಂದು ಬಹುವಿನಯವಾಗಿ ಕೇಳಿದ.

ಸಂಗ್ರಾಮಸಿಂಹನು “ನೀನೇನೂ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ನಿನ್ನ ರಾತ್ರಿ ನನ್ನ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ಗ್ರಾಮಗಳ ಆದಾಯದ ಪ್ರತಿ ರೂಪಾಯಿಗೂ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾದ ಖರ್ಚಿದೆ. ನೀನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಕಮಲ್ ಬಟ್ಟೆಯ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಹೊಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಉಳಿತಾಯ ಯಾವುದರಲ್ಲೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಪೋಷಾಕುಗಳಿಗಾಗಿ ಪ್ರಜೆಗಳ ಸ್ವತ್ತು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ನನಗಿಷ್ಟವಿಲ್ಲ.

ಹೊಸ ತೊಡಿಗೆಯ ವಿಚಾರ ಬಿಡೋಣವೆಂದರೆ ಪರಮಾಪ್ತನಾದ ನಿನ್ನ ಸಲಹೆಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದಂತಾಗುವುದು; ನೀನು ಅಲ್ಪತನವೆಂದೀಯೇ! ಆದುದರಿಂದ ಹೊಸ ಉಡುಗೆ ತೊಡುಗೆಗಳಿಗಾಗುವ ಖರ್ಚಿಗಾಗಿ ನಿನ್ನ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು” ಎಂದು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದ.

ಜಸವಂತಸಿಂಹನಿಗೆ ತನ್ನ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ತಾನೇ ಕಲ್ಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡಂತಾಯಿತು. “ಪ್ರಭೂ, ಈಗ ತಾವು ಧರಿಸಿರುವ ತೊಡಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಇವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಿ” ಎಂದು ಅಂಗಲಾಚಿದ. “ಸರಿ, ಹಾಗಾದರೆ” ಎಂದು ಸಂಗ್ರಾಮಸಿಂಹನೆಂದ.

ಚಂದಮಾಮು

ಎ ನರಸಿಂಹರಾವ್ - ಸಿಕ್ಕಿಂದ್ರಬಾದ್

ಕೊಕ್ಕೊ ಕೋಕೋ!

ಕಾಲಿನಿಂದ ಕದ್ದೀ ಕದ್ದೀ
ಕೊಕ್ಕಿನಿಂದ ಕುಕ್ಕೀ ಕುಕ್ಕೀ
ಸಿಕ್ಕಿತೊಂದು ಚಿಕ್ಕ ಅಕ್ಕಿ
ಗುಳ್ಳ ನುಂಗಿ ಹೊಟ್ಟೆಗಿಕ್ಕಿ
ಕೊಕ್ಕೊ ಕೋಕೋ!
ಹೇಬೇ ಹಿಂದೆ ಹೋಗೀ ಬಾಗಿ
ಬಣ್ಣ ಬೆಡಗು ಬೀರ ತೋರಿ
ಹೆಣ್ಣು ಹೇಬೇ ಕಣ್ಣು ಸೆಳೆದು
ಚೆನ್ನ ಗಂಡ ಬೀರ ಹುಂಜ
ಕೊಕ್ಕೊ ಕೋಕೋ!
ಹೇಬೇ ಅತ್ತ ಹೆಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತು
ನುರಿಗೆ ಕೆಲ್ಲ ಚೆದರಿಸುತ್ತ
ಹಾರೋ ಹದ್ದು ಕಂಗೆ ಬಿತ್ತು
ಹುಂಜ ಬೇಗ ಎತ್ತಿ ಕತ್ತು

ಕೊಕ್ಕೊ ಕೋಕೋ!
ಕೋಳೀ ಕುಲದಾ ಕಾವ್ಲುಗಾರ!
'ಕೋಳೀಕಟ್ಟಾ' ಕಾದೋ ಧೀರ!
ಊರಿಗೆಲ್ಲ ಇವ ಗಡಿಯಾರ!
ಅಕ್ಕೋ ಬೆಳಗಾಯ್ತೆ ಬ್ಲೋ ಊರ!
ಕೊಕ್ಕೊ ಕೋಕೋ!
ವುಕ್ಕ ಬಡೆದು ಮತ್ತು ಕೂಗು,
ಕೊಕ್ಕೊ ಕೋಕೋ!!

—“ ಪುಟ್ಟ ”

ನ ನ ತ ಂ ಗಿ

ಅಡುತ ಪಾಡುತ ನಲಿನಲಿದಾಡುತ
ಬರುತಿರುವವಳೇ ನನ್ ತಂಗಿ
ಅರೆಬಿರಿದರಳಿದ ಹೂವಿನ ತೆರದಲಿ
ನಗುತಿರುವವಳೇ ನನ್ ತಂಗಿ.
ಚಿಂತೆಯನೋಡಿಸಿ ಹರುಷವನುಕ್ಕಿಸಿ
ಜಾರುವ ಜಾಣೆಯ ನನ್ ತಂಗಿ
ಬೆಂಗೆಡೆ ಬರುತಲಿ ಕಂಗಳ ಮುಚ್ಚುತ
“ನಾನಾರಾ?” ಎನುವಳು ನನ್ ತಂಗಿ.
ಹಿರಿಯರು ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲವ
ಮಾಡಲು ತಪ್ಪಳು ನನ್ ತಂಗಿ
ಓದುತ ಬರೆಯುತ ಕೇಳುತ ತಿಳಿಯುತ
ಬುದ್ಧಿಯ ಕಲಿವಳು ನನ್ ತಂಗಿ.
“ಶ್ರೀರಾಮನ ಕಥೆ, ಬಾಪೂಜಿಯ ಕಥೆ
ಹೇಳಿರಿ” ಎನುವಳು ನನ್ ತಂಗಿ
“ಸೀತಾ ಸಾವಿತ್ರಿಯು ನಾನಾಗುವೆ
ಖಂಡಿತ” ಎನುವಳು ನನ್ ತಂಗಿ.
ಅಟದ ಮಂಗಿಯು ಕೂಟದ ರಂಗಿಯು
ನಗಿಸುವ ನಲಿಸುವ ನನ್ ತಂಗಿ
ಇಂದೂ ನಾಳೆಯು ಮನೆಯನು ಬೆಳಗುವ
“ಲಕ್ಷ್ಮಿ”ಯೆ ಮುದ್ದಿನ ನನ್ ತಂಗಿ,
—ಪ. ಸೀತಾರಾಮಭಟ್ಟ; ಮಿತ್ರ ಬೈಲ್

ಸ ವಿ—ಸ್ವಾ ರ ಸ್ವ

ಬಿಬ್ಬ ಬಿಕ್ಷುಕನು ಒಂದು ಮನೆಗೆ ಹೋದ. ಆ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನನು ಪರಮ ಲೋಭಿ. ಬಿಕ್ಷುಕನು ಕೆಲವು ಪದಗಳನ್ನು ಹಾಡಿದ. 'ನನಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ' ಎಂದು ಮನೆಯಾತನೂ ಹಾಡಿದ. ಬಿಕ್ಷುಕ ಕೆಲವು ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ. ಯಜಮಾನನೂ ಸಹ ಹೇಳಿದ. ಬಿಕ್ಷುಕ ಇಂದ್ರಜಾಲವನ್ನು ಮಾಡಿದ. ಯಜಮಾನನೂ ಸಹ ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದ. ಬಿಕ್ಷುಕನಿಗೆ ಬೇಸರವಾಯಿತು. "ಆಯ್ಯಾ ನೀವು ಸಮಸ್ತ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನೂ ಕಲಿತಿರುವಿರಿ. ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆಗದಿರುವುದು ಒಂದಿದೆ. ನಾನು ಬಿಕ್ಕಿಬೇಡುತ್ತೇನೆ, ನೀವೋ?" ಎಂದ. ಯಜಮಾನನು ನಾಚಿಕೆಗೊಂಡು, ಅವನಿಗೊಂದು ಕಾಸು ಹಾಕಿ ಕಳುಹಿಸಿದ.

—❖—

ಅತಿ ಗೌರವವಾದ ವೃತ್ತಿಗೆ ಪ್ರಪಂಚ ವಿಜ್ಞಾನಸಮಿತಿಯವರು ಒಂದು ಬಹು ಮಾನ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಪ್ರಭುಗಳೂ, ವೀರರೂ, ಪಂಡಿತರೂ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ನಿಂತರು. ಸಮಿತಿ ಪಂಡಿತರನ್ನು ಗೌರವಿಸಿತು. ಇದು ಅನ್ಯಾಯವೆಂದರು ಪ್ರಭುಗಳು. 'ಅಲ್ಲ. ರಾಜನಿಗೆ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಗೌರವ. ಪಂಡಿತರು

ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೂ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುವರು' ಎಂದಿತು ಸಮಿತಿ. 'ವೀರ ಪೂಜೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದೇ?' ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದರು ಯೋಧರು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಿತಿ ಹೇಳಿತು "ವೀರನಾದ ವೃದ್ಧನಿಗೆ ಗೌರವ ಕಡಿಮೆಯಾಗಬಹುದು. ಪಂಡಿತನು ವೃದ್ಧನಾದಷ್ಟೂ ಆತನಿಗೆ ಮನ್ನಣೆಯೂ ಮರ್ಯಾದೆಯೂ ಹೆಚ್ಚುವದು."

—❖—

ಬಡವನೊಬ್ಬನು ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ಚಾತುರ್ಯದಿಂದ ಐ. ಸಿ. ಎಸ್. ಪರೀಕ್ಷೆ ಪಾಸುಮಾಡಿದ. ತನ್ನ ಬಂಧುವರ್ಗದವರು ಉನ್ನತ ಪದವಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದುದರಿಂದ ಅವರಿಂದಲೇ ಆತನಿಗೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ತೀರಸ್ಕಾರ. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಬಂಧುಗಳೂ, ಸ್ನೇಹಿತರೂ ಆತನನ್ನು ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಿದರು. ಆತನಿಗೆ ಬೇಸರಿಕೆಯುಂಟಾಗಿ, ಒಂದು ದಿನ ಆತನ ಮಿತ್ರನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಲು ಆತನು "ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಾದ ಆನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಹುಲ್ಲಿನಿಂದ ಹಗ್ಗ ಹೊಸೆಯುತ್ತಾರೆ. ತನೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿರಲು ಅದಕ್ಕೆ ಅಂಟಿರುವ ಹೊಟ್ಟು ತಪ್ಪಡೂ ಆಗತ್ಯವಲ್ಲವೇ?" ಎಂದ. ಆ ಮಾತುಗಳ ಒಳಾರ್ಥವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ, ತನ್ನ ಬಂಧುಬಳಗದವರೊಂದಿಗೆ ಸಲಿಗೆಯಿಂದ ಇರಲಾರಂಭಿಸಿದ ಆ ಐ. ಸಿ. ಎಸ್. ಗಾರ.

ಪರೀಕ್ಷೆ

ನಮ್ಮ ಪರೀಕ್ಷೆ ಸಮಾಪಿಸಿತು
ಕರದಲಿ ಪುಸ್ತಕ ಶೋಭಿಸಿತು
ಓದಲು ತೊಡಗಿದೆ ನಾನಿಂದು
ಅರಿಯದು ಒಂದೂ ನನಗಿಂದು.

ಪಾಠದ ಸಮಯದಿ ಆಡಿದೆನು
ಆಟದ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದೆನು
ಪ್ರತಿಫಲವಿದುವೇ ನನಗಿಂದು
ಕಂಗಾಲಾಗಿದೆ ನಾನಿಂದು.

ಲೆಕ್ಕದ ರೀತಿಯು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ
‘ಇಂಗ್ಲಿಷ್’ ಪದಗಳ ಕಲಿತಿಲ್ಲ
ಸಮಾಜ ಜ್ಞಾನದ ರಗಳೆಯನು
ನಾಯನ್ನಿನಂತೆಯೆ ಬಿಟ್ಟಿಹೆನು.

ನಾಲ್ಕೇ ದಿನಗಳು ಉಳಿದಿವೆಯೇ ?
ನನ್ನ ಅವಧಿಯ ಕೇಳುವರೆ!
‘ಅಣ್ಣಾ! ಲೆಕ್ಕ ಕಲಿಸಣ್ಣಾ!
ಗೆಳೆಯಾ! ಕಲಿಸಿಂಗ್ಲೀಷನ್ನಾ!

ಬೇವರನ್ನು ನಾ ಮರೆತಿಟ್ಟೆ
ಸಂಕಟ ಸಮಯದಿ ನಾನೆನೆದೆ!
‘ದೇವನೆ! ನೀನೇ ದಾತಾರ!
ಪಾಸ್ ಮಾಡೆನ್ನನು ಉಪಕಾರ!’

ಭರದಲಿ ನಾ ಉರು ಹೊಡೆಯುವೆನು
ಮುಂದಕೆ ಜಾಗೃತಿ ವಹಿಸುವೆನು
ತಿಳಿಮನೆ ಭಾವೀ ಫಲಿತಾಂಶ
ಕಾದಿರಿ! ಫೈಲೇ ಬಹು ಅಂಶ!
ಪಾಸಾಬಿಟ್ಟೆ, ಅದೃಷ್ಟವಶ!

—ಕಲ್ಪಾಡಿ ಅನಂತಕೃಷ್ಣರಾವ್, ಕೋಟಿಕಾರ್

ಪೋಕರಿ ಕಿಟ್ಟುವಿನ ಕಲ್ಪನೆ: ಶಾಲೆ

ಶಾಲೆಯೊಳೆಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕದ ಪೆಟ್ಟು,
ಕನ್ನಡ ಮಾಸ್ತರ ಮಂಡೆಯ ಕುಟ್ಟು
ಪಾಠದ ಭರದಲಿ ನಾವೇ ಚಟ್ಟು
—ಇದು ನಮ್ಮದು ಶಾಲೆಯ ಗುಟ್ಟು!
—ಹೇಳಲು ಹೆದರಿಕೆ ಬಾಯ್ಬಿಟ್ಟು!!

ಲೆಕ್ಕದ ಮೇಷ್ಟ್ರಿಗೆ ಅಂಗಡಿ ಭಾರಿ
ವ್ಯಾಪಾರದ ವ್ಯವಹಾರದ ಬ್ಯಾರಿ
ತನ್ನ ಅಂಗಡಿ ಲೆಕ್ಕವ ನೋಡಿ,
—ಮಂಡೆಯೊಳಗೆ ತುಂಬಿತು ಬೂದಿ!
—ಇದಕಿಂತಲು ಗುಣ-ಹೊರಬೀದಿ.

ನನ್ನನು ಕಂಡರೆ ಮಾಷ್ಟ್ರಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು
ನಾನೆಂದರೆ ಪೋಕರಿಯಾ ಕಿಟ್ಟು
ಆಟದ ಬಯಲೆಡೆ ಕಣ್ಣನು ಬಿಟ್ಟು,
ಮನೆ ಕೆಲಸವೋ ನಕಲಿನ ಮುಟ್ಟು!
ಮಾಸ್ತರು ತಿಳಿದರು ಈ ಗುಟ್ಟು!!

ಇನ್ನು ಇನಸ್ಪೆಕ್ಟರೋ? ಮಾರಿ!
ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂರಿ,
ಪಾಪದ ಮಾಸ್ತರ ಗಂಟಲ ಹೀರಿ
ಹಿಂದಿರುಗುವರು ಸೈಕಲು ಏರಿ!
—ಅಯಿತು ಅವರ ದೊರೇಸ್ವಾರಿ!

ತಂಟೆಯೊಳಾಡಿದರಾಯಿತು ದಂಟೆ—
ತೆಗೆವರು, ತಿರುಗಿಸಿ ಶಾಲೆಯ ಗಂಟೆ
ಬಡವರು, ತಮಗಿಹ ವೇಳೆಯ ನೋಡಿ
ನಡೆಯುತ್ತಿಹುದು ಶಾಲೆಯ ನೋಡಿ
—‘ಕಲಿಯಿರಿ’ ಎನ್ನುವ ಪದಹಾಡಿ.
—ಸೀ. ಹೊಸಬೆಟ್ಟು

ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ :: ಬಹುಮಾನ 10 ರೂ.

1954 ಮಾರ್ಚಿ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಫೋಟೋಗಳ ಮಾದರಿ:

ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಿರುವ ಒಂದು ಜತೆ (ಎರಡು) ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಫೋಟೋ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ, ಜನವರಿ 10 ನೇ ತಾರೀಖಿನೊಳಗೆ ನಮಗೆ ಬಂದು ತಲಪುವಂತೆ ಕಳಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ನಂತರ ಬಂದವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.
ವಿಳಾಸ: ಚಂದಮಾನು ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದ್ರಾಸು-26.

ಫಿಬ್ರವರಿ ತಿಂಗಳ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತ

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ : ನೀರೇ ಮುಗಿಯದು

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ : ನೀರೇ ಸಾಲದು

ಕಳಿಸಿದವರು: ಯಂ. ಸುವರ್ಣಮ್ಮ, C/o ಎಚ್. ಮರುಳಪ್ಪ,
ಕರಿಯಮ್ಮನ ಗುಡಿ ಬೀದಿ, ಅರಸೀಕೆರೆ, ಮೈಸೂರು.

ಬಹುಮತಿ ರೂ. 10/- ನ್ನು ಫಿಬ್ರವರಿ ಸಂಚಿಕೆ ಹೊರಟ ಕೂಡಲೇ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಮೂವರು ಗೆಲೆಯರು (ಹಿಂಬದಿಯ ಚಿತ್ರ)

ಅನೇಕ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಹಳ್ಳಿಗಳೂ, ನಗರಗಳೂ ಏನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯರೂ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲೇ ವಾಸವಾಗಿದ್ದುವು.

ಅಂತಹ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿತ್ತು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕುಟುಂಬ. ಗಂಡ, ಹೆಂಡತಿ, ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಹುಡುಗ: ಹುಡುಗನ ಹೆಸರು ಕೊರವಣ್ಣ. ಬಹಳ ಚುರುಕಾದ ಹುಡುಗ. ಆ ದಟ್ಟವಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ನೋಡದ ವ್ಯುಗ ವಸ್ತುಗಳು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಹಸಿವಿನಿಂದಿರುವ ಸಿಂಹದ ಗರ್ಜನೆ, ಸ್ವರ್ಣದ ಕಲಕಲ ಸ್ವಭಾವ ಇವೆಲ್ಲಾ ಕೊರವಣ್ಣನಿಗೆ ಪರಿಚಯವಾಗಿದ್ದುವು. ಅವುಗಳ ಭಾವಗಳೂ, ಆತನ ತಿಳಿಬುದ್ಧಿಗೆ ಅರಿವಾಗಿದ್ದುವು.

ಒಂದು ದಿನ ಎಂದಿನಂತೆ ಅವನ ತಾಯಿತಂದೆಯರು ಅಡವಿಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ತಂದೆಗೆ ಜೇಟಿಯಾಡುವುದು ಕೆಲಸ. ತಾಯಿಗೆ ಗೆಡ್ಡೆಗಣಿಸುಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವ ಕಾರ್ಯ. ಕೊರವಣ್ಣನೊಬ್ಬನೇ ಗೋಡೆಗೆ ಒರಗಿ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ. ಹೊರಗೆ ಜೋರೆಂದು ದೊಡ್ಡ ಗಾಳಿ ಮಳೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು.

ಗಾಳಿಮಳೆಗೆ ಮೃಗ-ಪಕ್ಷಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಲ್ಲೇ ಮುದುಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದುವು. ಆಗ ಆ ಗುಡಿಸಲಿನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮರದಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿನ ಕೋತಿಯೂ, ಕೋಗಿಲೆಯೂ, ಪೊಟರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಗಿಳಿಯೂ, ಒಂದೇ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡುವು. 'ಸುಮ್ಮನೆ ನೆನೆದು ಸಾಯುವುದೇಕೆ' ಈ ಗುಡಿಸಲಿನೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕು ಮೈಕಾದುಕೊಳ್ಳೋಣ' ಎಂದುಕೊಂಡು, ಆ ಮೂರೂ ಒಂದೇನಾಗಿ ಇಳಿದುಬಂದು ಕೊರವಣ್ಣನ ಗುಡಿಸಲೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕವು. ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಕೂಡಲೇ ಕೊರವಣ್ಣ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಟ್ಟು, ಮಾತಾಡಲು ಜತೆ ಸಿಕ್ಕಿತೆಂದು. ಅವನೊಡನೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಕಾರಣವನ್ನು ಕುರಿತು ಅವು ಹೇಳಿದುವು. "ಸರಿ. ನೀವು ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಇಲ್ಲಿ. ಅಷ್ಟು ಅಮ್ಮ ಬರುತ್ತಲೇ ಹೇಳಿ ನಿಮಗೆ ಜೇಕಾದ್ದು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ ಕೊರವಣ್ಣ.

ಕೋತಿ ಅನಂದದಿಂದ ನಲಿದು ಅವನ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಕಿಚಕಿಚಲಾಡಿತು. ಗಿಳಿ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಅವನ ಭುಜದಮೇಲೆ ಹಾರಿ ಅವನು ಏನು ಹೇಳಿದರೆ ಹಾಗೇ ಮಾನುಡಿಯಿತು. ಕೋಗಿಲೆ ಅವನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಸವಿಗೀತ ಹಾಡಿತು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಏನೋ ಸದ್ದು ಕೇಳಿಸಿತು. 'ಹುಲಿಯೋ ಸಿಂಹವೋ' ಎಂದು ಭಯಪಟ್ಟವು ಕೊರವಣ್ಣ. ಸಂಶಯ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು, ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಚರ್ಮದ ಪರದೆಯನ್ನು ಬದಿಗೆಸರಿಸಿ ಹೊರಗೆ ಇಣಕಿ ನೋಡಿದ. ಓ! ಅಲ್ಲಿ ಅದೇನದು?

ಚಂದ್ರಹಾರಂ

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚಂದನದೇಶವನ್ನು ಚಂದ್ರ
ಚೂಡನೆಂಬ ರಾಜನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅವ
ನಿಗೆ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಶಾದೇವಿಯೆಂಬ
ಹಿಟ್ಟಳೇ ಮಗಳುಮಾತ್ರ ಇದ್ದಳು. ರಾಜನು
ಪಾಸಪ್ರಸವನ್ನು
ಸ್ವೀಕರಿಸಲು
ಯೋಚಿಸಿ, ರಾಜ್ಯ
ಭಾರವನ್ನು ತನ್ನ
ಅಳಿಯ ಘೂಮ
ಕೇತುವಿಗೆ ಹಸ್ತಿ
ಸಲು ವಜ್ರಾಭಿ
ಷೇಕಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾ
ಡು ಮಾಡತೊಡ
ಗಿದ.

ಏರ್ಪಾಡು ಬಹಳ ಸ್ವಲ್ಪವಾದಿಂದ
ಜರುಗಿತು. ಸಾಮಂತರೂ, ಮಂತ್ರಿಗಳೂ,
ಪೇನಾಪತಿಗಳೂ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಹಾಜರಾಗಿ ಸಭೆ

ಸೇರಿದರು. ಜಯಜಯಕಾರಗಳ ನಡುವೆ
ಅರಸನು ಘೂಮಕೇತುವಿನ ತಲೆಗೆ ಕಿರೀಟ
ವಿಡಲು ಸಿದ್ಧನಾದ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪೂಜ್ಯ ರಾಜ
ಗುರು ನೇವಾರಣ್ಯರು ಬಂದುಬಿಟ್ಟರು.

ರಾಜದಂಪತಿಗಳು
ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವ
ರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ
ಪ್ರಣಾಮ ಮಾಡಿ
ದರು. ರಾಜಗುರು
ಅವರಿಗೆ ಚಂದ್ರ
ದೇವನ ಪ್ರಸಾದ
ವಾದಹಣ್ಣನ್ನೊಂ
ದು ಕೊಟ್ಟು 'ಮ
ಗನು ಹುಟ್ಟುವ

ನು' ಎಂದು ಹರಸಿದರು. ವಜ್ರಾಭಿಷೇಕವು
ನಿಂತುಹೋಯಿತು ಘೂಮಕೇತು ಘೂಮ
ಭೂಮಿಸಿದ.

ರಾಜಗುರು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ರಾಣಿ ಒಬ್ಬ ಕುಮಾರ ಶಿಶುವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಳು. ವಿಚಿತ್ರವೇ ನೆಂದರೆ, ಹುಟ್ಟುವಾಗಲೇ ಆ ಶಿಶುವಿನ ಕೂರ ಲಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಂದಹಾರವಿತ್ತು. ಶಿಶುವನ್ನು ಕುರಿತು ರಾಜಗುರು ಹೀಗೆ ಭವಿಷ್ಯ ಹೇಳಿ ದರು: “ಈ ಚಂದ್ರಹಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಮಗು ವಿನ ಸಂಚಪ್ರಾಣಗಳೂ ಇವೆ; ಇದನ್ನು ಮಾನವರಾರೂ ಮುಟ್ಟಲಾರರು; ಆದರೆ ಯೌವನ ದಶೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿವ್ಯ ಶಕ್ತಿ ಯಿಂದ ಇವನಿಗೆ ಪ್ರಾಣಗಂಡ ಲುಂಟು. ಯುಕ್ತವಯಸ್ಸು ಬ ರುತ್ತಲೇ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ ಆ ಗಂ ಢವು ಕೊಲಗಿಹೋಗು ತ್ತದೆ.”

ಇದನ್ನು ತಿಳಿದು

ರಾಜನು ದೇವರಮೇಲೆ ಭಾರಹಾಕಿ ಕುಮಾರ ನಿಗೆ ‘ಚಂದನ’ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ನೈಫವ ದಿಂದ ನಾಮಕರಣ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ಜರುಗಿಸಿದ.

ಕುಲಾಚಾರದಂತೆ ಚಂದನನನ್ನು ಐದನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ‘ಮಾಲಿ’ಯ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ದರು. ಆ ಹುಡುಗ ಯುಕ್ತವಯಸ್ಸು ಬರುವ ವರೆಗೂ ಮಾಲಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಬೆಳೆ

ಯುತ್ತ, ದೇಹಕಷ್ಟಮಾಡುತ್ತ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜೆಗಳು ತಿನ್ನುವ ಆಹಾರವನ್ನೇ ಸೇವಿಸುತ್ತ ದೊಡ್ಡವನಾದ.

ಗುರುಗಳ ಅಜ್ಞೆಯಂತೆ ಚಂದನಕುಮಾರ ನಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು, ರಾಜನು ಎಲ್ಲಾ ದೇಶದ ರಾಜಕುಮಾರಿಗಳ ಭಾವಚಿತ್ರ ಗಳನ್ನು ತುಸಿದ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬಳನ್ನು ವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಘೋಷಣೆ

ವಿನಮೂಲಕ ಚಂದನ ಮಹಲಿಗೆ ಸುದ್ದಿ ಕಳು ಹಿಸಿದ.

ಆಗಲೇ ಚಂದನ ಮಹಲಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಚಂದ ನನು, ಒಬ್ಬಳು ಸುಗು ಣ ಸುಂದರಿಯಾದ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಊಹಿಸಿ ಕೊಂಡು ಅಂದವಾ ದೊಂದು ಚಿತ್ರ ಚಿತ್ರಿ

ಸಿದ್ದ. ಇಂತಹ ಕನ್ಯೆ ದೊರಕಿದರೇನೇ ತಾನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿದ್ದ. ಆದರೂ ರಾಜಾಜ್ಞೆಗೆ ಗೌರವ ಕೊಟ್ಟು ಅವನು ಮಾಲಿಯೊಂದಿಗೆ ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದು ರಾಜಕುಮಾರಿಗಳ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿದ. ಯಾವುದೂ ಅವನಿಗೆ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಆರಸನು ಮಾಲಿಯನ್ನು ಕರೆದು ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಕುಮಾರನಿಗೆ ಮರಣಗಂಡ ವಿರುವುದೆಂದೂ,

ಮ:ದುವೆಮಾಡಿರಲೇನೇ ಅದುತಪ್ಪವುದೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಮಾಲಿ “ಕುಮಾರನು ಒಂದು ಉಹಾಸುಂದರಿಯ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅಂಥವಳು ಸಿಕ್ಕಿದ ರೇನೇ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನಂತೆ” ಎಂದು ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದ. ‘ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂತ ಹವಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಮಗನಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸಿಬಿಡು’ ಎಂದು ಅರಸು ಕೋರಿ ಕೊಂಡ. ಹೀಗೆ ಚಂದನನ ದೇಶಾಟನೆಗೆ ನಿರ್ವಾಡು ಜರುಗುತ್ತಿತ್ತು.

ರಾಜನೂ ಮಾಲಿಯೂ ಮಾತಾಡಿ ಕೊಂಡುದನ್ನು ದುಷ್ಟನಾದ ಧೂಮಕೇತು ಕೇಳಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಹೇಗಾದರೂ ಚಂದನನಿಗೆ

ಮದುವೆ ಯಾಗದಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನು ಸಾಯುವನು; ಆಗ ತನಗೇ ಸ್ವಾಭಿಷೇಕವಾಗುತ್ತದೆ, ಎಂಬ ಆಶೆ ಅವನಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿತು. ಅದರೇ ಆ ಮದುವೆಯಾಗದಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೋ ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿಕ್ಷೇಪರಾಯನಂಬನನು ತಿರುಗುತ್ತಾ ಧೂಮಕೇತುವಿನ ಬಳಿಗೆಬಂದ. ತಾನು ಎಂತಹ ಘನಕಾರ್ಯವಾದರೂ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಜಂಬಕೊಡೆದುಕೊಂಡ.

ಚಂದನಕುಮಾರನಿಗೆ ಮದುವೆ ಯಾಗದಂತೆ ಮಾಡಲು ಧೂಮಕೇತು ಈ ನಿಕ್ಷೇಪರಾಯನನ್ನೇ ನಿಯಮಿಸಿದ. ಧೂಮಕೇತು ಅವನಿಗೆ ಚಂದನನು ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದ ಉಹಾಸುಂದರಿಯ ಚಿತ್ರವನ್ನು ತೋರಿಸಿ “ಇಂತಹ ಕನ್ಯೆಯಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳುವಂತೆ ನೋಡು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಚಂದನನ ಹಿಂದೆಯೇ ಆ ನಿಕ್ಷೇಪರಾಯನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ.

ದೇಶಾಟನೆ ಮಾಡುತ್ತ ಒಂದುದಿನ ಚಂದನ

ರಾಜ ಮಾಲಿಯೊಂದಿಗೆ ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ತಳವೂರಿದ್ದ. ನಿಕ್ಷೇಪರಾಯನು ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಸಾಮಂತ ರಾಜನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ. ಆ ಸಾಮಂತನು ಚಂದನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು

“ಈ ರಾತ್ರಿ ನಾವು ‘ಚಂದ್ರ ಕೋಟೆಗಳು’ ಎಂಬ ಅದ್ಭುತ ಸೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಿರ್ವಾಡು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ನೀವು ಬರಬೇಕು” ಎಂದು ಆಹ್ವಾನ ಮಾಡಿದ. ಚಂದನನು ಮಾಲಿಯೊಂದಿಗೆ ಆ ರಾತ್ರಿಯ ಸೃಷ್ಟವನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟ. ಸೃಷ್ಟಮಾಡಿದ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಅವನು ಬಹುಮಾನವೀಯಲು ಉದ್ಯುಕ್ತನಾದ. ಆಗ ನಿಕ್ಷೇಪರಾಯನು ಅಡ್ಡಬಂದು “ಇವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳನ್ನು ವರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಅದೇ ಇವರಿಗೆಲ್ಲ

ಬಹುಮಾನ” ಎಂದ. ಚಂದನನಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು. ನಿಕ್ಷೇಪರಾಯನನ್ನು ಬಯ್ಯು ಕಳು ಹಿಸಿಬಿಟ್ಟ.

೨

ಗೌರಿ ತುಂಬಾ ಸುಗುಣವತಿ. ಅವಳ ತಂದೆ ಸೀನಯ್ಯ ಮುದುಕ. ರೋಗದಿಂದ ಮಂಚ ಹಿಡಿದಿದ್ದ. ಗೌರಿಯ ತಾಯಿ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲೇ ಸತ್ತು ಹೋಗಿದ್ದಳು. ಅವಳನ್ನು ಮಲತಾಯಿ ಮರಿಡಮ್ಮನೇ ಬೆಳೆಸಿದಳು. ಮರಿಡಮ್ಮ ಗೌರಿಯನ್ನು ಬಹಳ ಹಿಂಸೆ ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಈ ಸಂಕಟಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಡೆದು ಕೊಂಡು ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು ಗೌರಿ. ಮರಿಡಮ್ಮನಿಗೆ ‘ಚಿನ್ನಿ’ ಎಂಬ ಸ್ವಂತ ಮಗಳೂ ಇದ್ದಾಳೆ. ಗೌರಿ ಎಷ್ಟು ‘ತುಂಬಿದ ಕೊಡ’ವೋ

ಚಿನ್ನಿ ಅಷ್ಟು ‘ತೂತಿನ ಕೊಡ’ವೇನಿಲ್ಲ ಬುದ್ದಿಯೂ ಅಷ್ಟಷ್ಟೇ.

ಈ ಗೌರಿಯ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೇ ಬಂದ ನಿಕ್ಷೇಪರಾಯ. ಅವನು ಬಾವಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಗೌರಿ ಬಿಂದಿಗೆಯನ್ನು ಕಂಕುಳಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಬಂದಳು.

ಗೌರಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ನಿಕ್ಷೇಪರಾಯನಿಗೆ ಬೆರಗಾಯಿತು. ಗೌರಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಚಂದನನು ಚಿತ್ರಿಸಿದ ಆ ‘ಉಹಾಸುಂದರಿ’ಯೇ ಆಗಿದ್ದಾಳೆ! ಇವಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಚಂದನ ತಪ್ಪದೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ!

ಗೌರಿ ಚಂದನನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳದಂತೆ

ಮಾಡಲು ನಿಕ್ಷೇಪರಾಯ ಒಂದುಯುಕ್ತಿ ಹೂಡಿದ. ಅವನು ಮರಿಡಮ್ಮನನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯದು ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಚಿನ್ನಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಚಂದನ ಕುಮಾರನು ತಪ್ಪದೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವಳನ್ನು ನಂಬಿಸಿದ, ಉಬ್ಬಿಸಿದ, ಅವಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸ ವೇರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡ.

ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಮರಿಡಮ್ಮ ಗೌರಿಯ

ಮದುವೆಯ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಳು. ಮರಿಡಮ್ಮನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಅಣ್ಣ ಇದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಬುಜ್ಜಾಯಿ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಮಗ ಇದ್ದಾನೆ. ಹುಚ್ಚೋ ಹೆಜ್ಜೋ ಸೇರಿದವ. ಅವನಿಗೇ ಗೌರಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡುವದೆಂದು ಮರಿಡಮ್ಮ ತನ್ನ

ಅಣ್ಣನನ್ನೂ, ಬುಜ್ಜಾಯಿಯನ್ನೂ ಕರೆಸಿದಳು.

“ಈ ಮದುವೆ ನನಗಿಷ್ಟವಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಗಂಡ ಹೇಳಿದರೆ, “ಇವಳ ಮುಖಕ್ಕೆ ಬುಜ್ಜಾಯಿಯಲ್ಲಿದೆ, ಚಂದನರಾಜ ಬರುವ ತ್ತಾನೆಯೇ!” ಎಂದು ಮರಿಡಮ್ಮ ಹೇಳಿದಳು.

ಮರಿಡಮ್ಮ ಈ ಮದುವೆ ಜರುಗಿಸುವುದ ರೊಳಗಾಗಿಯೇ ಚಂದನರಾಜ ಆ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಆಗ ಚಿನ್ನಿಗೆ ಗೌರಿಯ ನಗ ನಟ್ಟು

ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇಟ್ಟು ಅಲಂ ಕರಿಸಿದರು. ಅವಳ ಕೈಯ ಲ್ಲೊಂದು ಹೂವಿನ ಮಾಲೆಯನ್ನಿತ್ತು ಚಂದನ ರಾಜನ ದಾರಿಗೆ ಅಡ್ಡ ವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ದಾರಿಗೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ವೇಷ ಹಾಕಿದಂತೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಚಿನ್ನಿ ಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಚಂದ ನನು ಮಾಲೆಯನ್ನು ಅರ್ಥ ವತ್ತಾಗಿ ನೋಡಿದ. “ಎಕೆ

ದಾರಿಗಡ್ಡ ನಿಂತಿ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಮಾಲಿ. “ಈ ಮಾಲೆ ಹಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ” ಎಂದು ಅಲಂ ಕಾರದ ಚಿನ್ನಿ ಚಂದನ ರಾಜನನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೊಂಡಳು.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿ ಚಂದನನಿಗೆ ಕನ್ಯಾ ಸ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಯೇ ವಿರಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಿತು. ದೇಶಾಟನೆಯನ್ನು ಸಾಕು ಮಾಡಿ ಮಾಲಿ ಯೊಂದಿಗೆ ಅರಮನೆಯ ದಾಗಿ ಹಿಡಿದ.

ಮರಿಡಮ್ಮನಿಗೆ ಆಶಾಭಂಗವಾಯಿತು. ನಿಕ್ಷೇಪರಾಯ ತೊಂದರೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ. ಆದರೆ ಉಪಾಯ ಶಾಲೆಯಾದುದರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಂಡ. “ಹಿರಿಯವಳಾದ ಗೌರಿಗೆ ಮದುವೆ ಯಾಗದ್ದರಿಂದಲೇ ಚಂದನರಾಜ ಚಿನ್ನಿಯನ್ನು ವರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಅವಳಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ ನೀವೇ ತೊಲಗಿ, ಕಾರ್ಯಾನು ಕೂಲವಾಗುತ್ತೆ” ಎಂದು ಬೋಧನೆ ಮಾಡಿದ.

ಮರಿಡಮ್ಮ ಬಲವಂತ ದಿಂದ ಗೌರಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಬುಜ್ಜಾಯಿ ಯೊಂದಿಗೆ ಮದುವೆಗೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದಳು. ನಿಕ್ಷೇಪರಾಯ ಮೆಲ್ಲನೆ ಜಾರಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟ.

ಗೌರಿ ಹೇಗೋ ಈ ಮದುವೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಕಾದರೂ ಅವಳ ತಂದೆ

ಸೀನಯ್ಯ ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರವೂ ಸಮ್ಮತಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮದುವೆಗೆ ಮುಂಚಿನವಿವ ಗೌರಿಯನ್ನು ಕರೆದು ಗುಟ್ಟಾಗಿ “ಈ ರಾತ್ರಿಯೇ ಈ ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಹೋಗು. ಈ ಮಜ್ಜನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ನಿನ್ನ ದಾಳುನೆಯನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳು. ವ್ರದಕ್ಷಂತ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಹಾಯಾಗಿರು” ಎಂದುಹೇಳಿದ. ಗೌರಿ ತಂದೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲಾರದೆ ಆತ್ಮಳು, ಬಳಿಕ ಕಣ್ಣೀರಿನಿಂದ

ತಂದೆಯ ಸಾಧವನ್ನು ತೋಳೆದು ಕಣ್ಣಿಗಿದ್ದ
ಕೊಂಡು ಉಟ್ಟ ಬಟ್ಟೆಯೊಂದಿಗೆ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು
ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಮೊರೆಯ ಹೋದಳು.

೩

ಅಚಲಾ, ಚಂಪಾ ಎಂಬ ದೇವಕೆಸ್ಸು
ಯರು ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರಾಗಿದ್ದರು. ಒಂದು ಬೆಳ
ದಿಂಗಳ ರಾತ್ರಿ ಅವರು ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಆಕಾಶ
ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ನಂದನ
ವನದಲ್ಲಿ ಚಂದನರಾಜನು
ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದ. ಚಂ
ಚಲೆ ಅಕ್ಕಸಿಂದ ಅವನ
ಊಹಾಸುಂದರಿಯನ್ನು
ಕುರಿತೂ, ಅವನಿಗಿರುವ
ಮರಣಗಂಡವನ್ನು ಕುರಿ
ತೂ ಕೇಳಿಕೊಂಡಳು.
ಆಗ ಚಂದನರಾಜನಿಗೆ
ಪ್ರಾಣದಾನ ಮಾಡಿ,
ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ವರಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಚಂಚಲೆಗೆ
ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ಹುಟ್ಟಿತು. ಅಕ್ಕಜೇಡವೆಂದರೂ
ಕೇಳದೆ ಅವಳು ವಿಮಾನದಿಂದ ಇಳಿದು
ಚಂದನರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಳು.

ಆದರೆ ಚಂಚಲೆಯು ಕೋರಿಕೆ ಫಲಿಸಲಿಲ್ಲ.
ಚಂದನರಾಜ ಚಂಚಲೆಯನ್ನು ವರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು
ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಚಂಚಲೆಗೆ ಕೋಪ ಬಂತು. ಅವಳು
ತನ್ನ ದಿವ್ಯಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಚಂದನರಾಜನ

ಕೊರಳಲ್ಲಿ ದ್ವ ಚಂದ್ರ ಪಾರವನ್ನು ಎಳೆದು
ಕೊಂಡು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಳು. ಆ ಕೂಡಲೇ
ಚಂದನರಾಜ ಸತ್ತು ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟ.

ಚಂದನರಾಜನ ಪಾವಿಗೆ ತಾಯ್ತಂದೆ
ಯರೂ ಬಂಧುಗಳೂ ನಿಲಿಸಿದರು. ಚಂದ್ರ
ಪಾರವು ಹೇಗೆ ಹೋಯಿತೋ ಹಾಗೆಯೇ
ತಿರುಗಿ ಬಂದೀತೆಂಬ ಆಶೆಯಿಂದ, ರಾಜನು
ಚಂದನರಾಜನ ಶರೀರವನ್ನು, ಚಂದನಮಹಲಿ

ನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕಾಪಾಡುತ್ತಾ
ಬರಬೇಕೆಂದು ಮಾಲಿಗೆ
ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ. ಹಾಗೆ
ಯೇ ಅವನ ಶರೀರವನ್ನು
ಮಾಲಿ ಚಂದನಮಹಲಿ
ನಲ್ಲಿ ಭದ್ರವಾಗಿರಿಸಿ
ಕಾಪಲು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ.

ಮರುದಿನ ರಾತ್ರಿ
ಚಂಚಲೆ ಮತ್ತೆ ಚಂದನ
ರಾಜನ ಬಳಿಗೆಬಂದಳು.

ಅವನನ್ನು ಬದುಕಿಸಿ ತನ್ನನ್ನು ವರಿಸಿಕೊಳ್ಳು
ವಂತೆ ಕೇಳಿದಳು. ಚಂದನ ಸಿರಾಕರಿಸಿದ.
“ನೀನು ಯೋಚಿಸಿ ಬುದ್ಧಿ ತಂದುಕೊಳ್ಳ
ಬಿತ್ತಾಗಿ. ದಿನಾ ಅರ್ಧ ರಾತ್ರಿ ಎರಡು ಗಳಿಗೆ
ಪ್ರಾಣ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಯೋಚಿಸಿಕೋ” ಎಂ
ದು ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಚಂಚಲೆ ಹೊರಟು ಹೋದಳು.

ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯನೂ ಯುವರಾಜನೂ ಆದ
ಚಂದನನ ಮರಣದಿಂದ ಚಿಂತಿತನಾದ ಮಾಲಿ

ತನ್ನ ಕುಟೀರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ, ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಚಂದನನ ಕಂಠಸ್ವರವು ಕೇಳಿ ಬಂತು. ಅಶ್ವರ್ಥವಟ್ಟನು. ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಚಂದನರಾಜನೇ. ಚಂದನ್ ಬದುಕಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಮಾಲಿಯ ಅನಂದಕ್ಕೆ ಮೇರೆ ಇಲ್ಲ. ಚಂದನ ಮಾಲಿಯೊಡನೆ ಚಂಚಲಿಯ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳಿದ. ಈ ಸಾವು ಬದುಕುಗಳ ನಡುವಿನಿಂದ ತಾನು ಪಾರಾಗುವ ವರೆಗೆ ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳ ಕೂಡದೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿಟ್ಟು.

ಅತ್ತ ದೇವಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಚಲಿಗೆ ತಂಗಿ ಚಂಚಲಿಯ ಪ್ರವರ್ತನೆ ಏನೂ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮಾನವ ರೊಂದಿಗೆ ಪಂತ ಕಟ್ಟಿ ಬಾರದೆಂದೂ,

ಚಂದನನ ಪ್ರಾಣದೊಂದಿಗೆ ಅದ ಬೇಡವೆಂದೂ ಅಚಲಿ ಚಂಚಲಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದಳು. ಆದರೆ ಚಂಚಲಿ ಹಟ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಅಚಲಿ ತನ್ನ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಚಂದನನ ಊಹಾಸುಂದರಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ ನೋಡಿದಳು. ಮನೆಬಿಟ್ಟು ತೆರಳಿದ ಗೌರಿ ಗುಡ್ಡಗಾಡುಗಳ ಲೊಂದೆಡೆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ತಪ್ಪಿ ಬಿದ್ದಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದಳು. ಒಡನೆಯೆ ಅಚಲಿ ತನ್ನ ದೈವಮಾಯೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಗೌರಿ

ಯನ್ನೆತ್ತಿತಂದು ಚಂದನ ಮಹಳಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋದಳು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿ ಗೆಲ್ಲಾ ಚಂದನರಾಜ ಬದುಕಿ ಎದ್ದ. ತನ್ನ ಊಹಾಸುಂದರಿಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡಿದ. ಅವಳ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿದ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮಾಲಿಯೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ. ಗೌರಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟ. ಅವನು ರಹಸ್ಯ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಗೌರಿ ಚಂದನರನ್ನು ಊರಹೊರಗಿನ ಭವ್ರಾಲಯಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದು

ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣ ಮಾಡಿಸಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದ.

ಈ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿಯುತ್ತಲೇ ಚಂಚಲಿ ತುಘಾನಿನಂತೆ ಬಂದಳು. ಚಂದನನ ಮೇಲೆ ಉರಿದು

ಬಿದ್ದಳು. ಗೌರಿ ಎಷ್ಟು ಬೇಡಿಕೊಂಡರೂ ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ಕರಗಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಚಂದನರಾಜನನ್ನು ಜರೆದಾಡಿದಳು. ಅವನು ಚಂದನವನವನ್ನು ದಾಖಲೆ ಅಡಿಯಿಟ್ಟನಾದರೆ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆಯುವನೆಂದು ಹೆದರಿಸಿ ಹೊರಟು ಹೋದಳು.

೪

ಧೂಮಕೇತು ಅಂದು ಕೊಂಡಂತೆಯೇ ಚಂದನರಾಜನ ಮದುವೆ ತಪ್ಪಿತು; ಚಂದನ್

ಸತ್ತ. ತನಗಿನ್ನೂ ಸಿಂಹಾಸನ ಬರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ, ಎಂದು ಧೂಮಕೇತು ಚಿಂತಿಸಿದ. ಬಳಿಕ ನಿಕ್ಷೇಪರಾಯನ ಸಲಹೆಯಂತೆ ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಸೇಷ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಮಹಾರಾಜನ ಇದಿರಿಗೆ ಬಂದು, ತಾನು ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಯಾಗುವೆನೆಂದು ಹೇದರಿಸಿದ. ರಾಜನು ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲದೆ ಧೂಮಕೇತುವಿಗೆ ಪಟಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ. ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕದ ಏರ್ಪಾಡಿನ ಭಾರ ನಿಕ್ಷೇಪ ರಾಯನ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು.

ನಿಕ್ಷೇಪರಾಯನು ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕದ ಏರ್ಪಾಡೆಲ್ಲಾ ಪೂರ್ತಿಮಾಡಿ, ಹೂಮಾಲೆಗಳನ್ನು ತಯಾ

ರಿಸಲು ಹೇಳಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಲಿಯ ಕುಬ್ಜರಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಅಲ್ಲಿ ಮಾಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ದೇವಿಯ ಮುಂದೆ ಸಾಪ್ತಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಗೌರಿಮಾತ್ರ ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಳು. ಎಲ್ಲಿಂದ ಭಯಬಂದಿತವನಿಗೆ. ಆ ಕುಬ್ಜರದ ಹೊರಗೆ ಕಿಂಕರರ ಕಾವಲನ್ನಿಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಈ ವಾರ್ತೆ ಧೂಮಕೇತುವಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ. ಒಡನೇ ಅವಳನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ಹಿಡಿದುತರುವಂತೆ ಧೂಮಕೇತು

ನಿಕ್ಷೇಪರಾಯನಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ. ನಿಕ್ಷೇಪರಾಯ ಹೊರಟ. ಇಷ್ಟರೊಳಗೆ ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿ ಮಾಲಿ, ನಿಕ್ಷೇಪರಾಯನಿಂದ ಗೌರಿಯ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಅಪಾಯಬಂದೀತೆಂದು ಊಹಿಸಿ, ಅವಳನ್ನು ಚಂದನಮಹಲಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು, ಅಲ್ಲಿಯ ರಹಸ್ಯಮಾರ್ಗದಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಭದ್ರಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ. ಬಳಿಕ ಇಷ್ಟುಕಾಲ ರಹಸ್ಯವಾಗಿಟ್ಟ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ರಾಜನಿಗೆ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ರಾಜನಗರಿಗೆ ಹೋದ. ಅಲ್ಲಿ ಧೂಮಕೇತು ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಹೊಡೆದು ಕೆಡವಿಸಿ ಗೌರಿಯ ಕಣ್ಣಿನ ತೀರಿಸಿ

ಬಿಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಚಂದನಮಹಲಿಗೆ ಬಂದನು.

ಈ ನಡುವೆ ಸೇವಕರು ನಿಕ್ಷೇಪರಾಯನನ್ನು ಕುರಿತು,

ಮಾಲಿ ಗೌರಿಯೊಂದಿಗೆ ಚಂದನಮಹಲಿಗೆ ಹೊಕ್ಕನೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಆ ಮಹಲಿನಲ್ಲಾ ಎಷ್ಟು ಗಾಂಭೀರ್ಯವಿದ್ದರೂ ಅವರ ಜಾಡೆ ತಿಳಿಯಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಧೂಮಕೇತು ಬಂದನಲ್ಲಿ, ಮಾಲಿಯನ್ನು ತಾನು ಹೊಡೆದು ಕೆಡವಿದೆ; ಗೌರಿ ಈ ಮಹಲಿನಲ್ಲೇ ಅಡಗಿದ್ದಾಳೆ. ಈ ಮಹಲಿಗೇ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಎಲ್ಲಾ ಸೇಡೆಯೂ ತೊಲಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ—

ಎಂದ ಧೂಮಕೇತು, ಸೇವಕರು ಬಿಂಕಿಯನ್ನು ತರಲಿಕ್ಕೆ ಮಾಲಿಯ ಕುಬೇರಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದರು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಚಂದನ್ ಮಾಮೂಲಿನಂತೆ ಬದುಕಿಕೊಂಡು ಎದ್ದ; ನೇರಾಗಿ ಮಾಲಿಯ ಕುಟೀರಕ್ಕೆ ಹೋದ. ಅಲ್ಲಿ ಗೌರಿಯೂ ಮಾಲಿಯೂ ಇಲ್ಲದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಭದ್ರಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ರಬಹುದೆಂದು ಊಹಿಸಿ, ರಹಸ್ಯ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಭದ್ರಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೊರಟ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮರೆಯಲಿಡ್ಡು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಧೂಮಕೇತು, ಮತ್ತು ನಿಕ್ಷೇಪರಾಯರು ಅವನ ಹಿಂದೆಯೇ ಭಟರೊಂದಿಗೆ ಹೊರಟರು.

ತನ್ನ ಆಣತಿಯನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿ ಚಂದನ್ ಭದ್ರಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋದುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಚಂಚಲೆ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಬಂದು, ಚಂದ್ರಹಾರ ವನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು, ಚಂದನನನ್ನು ಕೊಂದುಹಾಕಿ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಳು. ಅಲಯದೊಳಗಿದ್ದ ಗೌರಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಸತ್ತುಬಿದ್ದಿದ್ದ ಪತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಶೋಕಿಸತೊಡಗಿದಳು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಧೂಮಕೇತು ನಿಕ್ಷೇಪರಾಯಂದಿರು ಬಂದರು. ಪಂಚಾಯ್ತುಮಾಡಿದರು.

ಗೌರಿ ರಾಕ್ಷಸಿ, ಇವಳೇ ಇವನನ್ನು ಕೊಂದಳು. ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಹೊರಗೆ ಎಳೆದು ತಂದಳು ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದರು. ತಾನು ಅಂತಹಳಲ್ಲವೆಂದೂ, ಈತನ ಧರ್ಮಪತ್ನಿಯೆಂದೂ, ದೇವಕನ್ಯೆಯೊಬ್ಬಳು ಇವನಪ್ರಾಣ ತೆಗೆದಳೆಂದೂ ಗೌರಿ ಎಷ್ಟೋ ಹೇಳಿಕೊಂಡಳು. ಯಾರೂ ನಂಬಲಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯದ ಆಶೆಯಿಂದ ಹೀಗೆ ಹೇಳುವಳೆಂದು ಅಂದುಕೊಂಡರು. ತತ್ಕ್ಷಣವೇ ಚಂದನರಾಜನ

ಶರೀರಕ್ಕೂ, ಅದರೊಂದಿಗೆ ಗೌರಿಯನ್ನೂ ಸಹಾ ಸಜೀವವಾಗಿ ಸೇರಿಸಿದ ಹನಕ್ರಿಯೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟರು ಪಂಚಾಯತೀದಾರರು. ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ತರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಕಿಂಕರನ್ನು ಕಳಿಸಲಾಯಿತು. ಮೂ

ರ್ಖರಾದ ಕಿಂಕರರು ಕಟ್ಟಿಯ ಮೇಲಿನ ಚಿಟ್ಟಗೂಡೆ ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿದ್ದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ ಆಹ್ವಾನವಿತ್ತರು.

ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಧೂಮಕೇತು ಯೋಚಿಸಿದ್ದ. ಆದರೆ ಜನರು ತುಂಬಾ ಕೂಡಿಬಂದದ್ದು ನೋಡಿ ಭಯವಿಟ್ಟ. ನಿಕ್ಷೇಪರಾಯನು ಅವನಿಗೆ ಧೈರ್ಯಹೇಳಿ

ಗೌರಿ ರಾಕ್ಷಸಿಯೆಂದು ಆ ಜನರನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಂಬಿಸಿಬಿಟ್ಟನು.

ಚಿತಿ ಕೂಡಿಸಿದರು. ಅದರಮೇಲೆ ಗೌರಿಯನ್ನೂ ಚಂದನರಾಜನ ಶರೀರವನ್ನೂ ಎರಿಸಿದರು. ತನಗೆ ಅಡ್ಡಬರುವ ಮಾನವಮಾತ್ರರು ಒಬ್ಬರೂ ಇಲ್ಲದ್ದು ನೋಡಿ ಗೌರಿ ಚಿತೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಇವ್ವ ದೇವತೆಯಾದ ಲೋಕ ಮಾತೆಯನ್ನೂ ಕುಲದೇವತೆಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾ ಈ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಸರಿಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟಳು.

ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರಾದಿ ದಿಕ್ಪಾಲಕರು ವೈಭವವಾಗಿ ಸಭಿಸೇರಿದ್ದರು.

ದೇವಲೋಕದ ಅಪ್ಸರಸಿಯರು ಸಿಂಗರಿಸಿಕೊಂಡು ಅತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಚಲೆಯೂ ಚಂಚಲೆಯೂ ಹಾಗೇ ಹೊರಟಿದ್ದರು. ಆಗ ಅಚಲೆ ಚಂಚಲೆಗೆ

ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದಳು: “ನೋಡಿದಿಯೇನೇ, ನಿನ್ನ ಪಂತವು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬಂತು? ಚಂದನನೆಂದಿಗೆ ಆ ಸಾಧ್ವಿಯನ್ನು ಕೂಡಾ ನಾಶಮಾಡುತ್ತಿರುವೆಯಲ್ಲಾ! ಈಗಾದರೂ ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳು. ಚಂದ್ರಹಾರ

ವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಕಳುಹಿಸು” ಎಂದಳು. ಮಹಾಹಟಮಾರಿ ಚಂಚಲೆ ಕೇಳಲೇ ಇಲ್ಲ.

ದೇವಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅಚಲಾ, ಚಂಚಲಾ ಮತ್ತು ಇತರ ಅಪ್ಸರಸಿಯರೂ ನೃತ್ಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಇತ್ತ ಗೌರಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಚಿತೆಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಆದರೆ

ಬೆಂಕಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಹಿಡಿಯಲೇ ಇಲ್ಲ. ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಲು ಬಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದುದೀವಿಟೆಗೆಯೂ ನಂದಿನಂದಿ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಗ್ನಿ ದೇವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕರುಣೆ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲ. ದೇವಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ದೇವತೆಗಳ ಗೂ ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು. ಗೌರಿಯ ಅರ್ತನಾದವು ಅವರ ಕಿವಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ಚಂಚಲೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರ

ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕೋಪವು ತಾಂಡವಿಸಿತು. ಎಲ್ಲ ಅಪ್ಸರಸಿಯರೂ ಚಂಚಲೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೂರ ಹೋದರು. ಚಂಚಲೆಗೆ ತೀರದ ಪೂಜೆವೂ ಪತನವೂ ಉಂಟಾಯಿತು. ಅವಳ ದೈವೀಕ ಶಕ್ತಿಯೇ ಉಡುಗಿಹೋಯಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಅವಳಿಗೆ ಛೇದಮಾರಿ ಹಾಕಿದರು. ಅವಳು ತನ್ನದು ಅಪರಾಧ ವಾಯಿತೆಂದು

ಇಂದ್ರನ ವಾದಗಳಿಗೆ ಬಾಗಿ ದಳು. ಪ್ರಾಯ
ಶ್ಚಿತ್ತವಾಗಿ ಚಂದ್ರಹಾರವನ್ನು ಚಂದನರಾಜನ
ಕಡೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟಳು.

ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಚತೆಯ
ಮೇಲಿದ್ದ ಚಂದನರಾಜ ಎದ್ದು ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟ.
ನೋಡಿದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ವಿಸ್ಮಯವಾಯಿತು.
ಧೂಮಕೇತು ನಿಕ್ಷೇಪರಾಯರುಗಳು ತಪ್ಪಿಸಿ
ಕೊಂಡು ಹಿಡಿ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ನೋಡಿದರು.
ಆದರೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದರು. ಪೆಟ್ಟು ತಿಂದುಬಿದ್ದ
ಮಾಲಿ, ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು ರಾಜದಂಪತಿಗ
ಳನ್ನೂ, ಪರಿವಾರವನ್ನೂ ಭದ್ರಾಲಯಕ್ಕೆ ಕರೆ

ದುಕೊಂಡು ಬಂದನು. ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ ಧೂಮ
ಕೇತು ನಿಕ್ಷೇಪರಾಯರು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ
ಪಟ್ಟರು. ಎಲ್ಲಾ ವಿಧಿವಿಲಾಸವೆಂದುಕೊಂಡು
ರಾಜನು ಅವರ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವನ್ನು ಆಮೋದಿಸಿ
ಕೊಂಡು ಶಿಕ್ಷಿಸದೆ ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟ.

ಚಂದನ ರಾಜನಿಗೂ ಗೌರಿಗೂ ಪಟ್ಟಾಭಿ
ಷೇಕವಾಯಿತು. ಅವರು ಬಹಳ ಕಾಲ ಪ್ರಜೆ
ಗಳನ್ನು ಹೆತ್ತಮೆ ಕ್ಕಳಂತೆ ಪಾಲಿಸುತ್ತಾ
ಅತ್ಯಂತ ಸುಖವಾಗಿದ್ದರು.

ಅದೃಷ್ಟವಂತನನ್ನು ಕೆಡಿಸುವವರಿಲ್ಲ;
ದುರದೃಷ್ಟವಂತನನ್ನು ಉಳಿಸುವವರಿಲ್ಲ.

ಈ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆ

ವಿಜಯ ರವರ

ಚಂದ್ರಹಾರಂ

ನಿರ್ದೇಶಕರು

ಕೆ.ಕಾಮೇಶ್ವರರಾವ್, ಬಿ.ಎ.

ನಿರ್ಮಾಪಕರು, ನಾಗರೆಡ್ಡಿ & ಚಕ್ರಪಾನಿ

ಬಹುಮಾನ
ಸರ್ವೋತ್ತಮ

ಸಹಾಯಕರು

ಕಲಿಸಿದವರು :
ಕೆ. ದೇವರಾಜರಾವ್, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ

